

SLOVENSKI NAROD.

Časna vsaka dan avtor, izmisi delce in pravnike, ter velja po pošti prejemati za avtor-ogrsko deželno za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovat'. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravitelstvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst., upravitelstvo pa v pritličju. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10. h.

Upravištva telefon št. 85.

Pooblastilni zakon na Ogrskem.

Ko sta po dolgotrajnih pogajanjih avstrijska in ogrska vlada sklenili pogodbo, pač nista pričakovali, da bi bil odpor v obeh državnih polovicah proti pogodbenemu operatu tako velik, da bi dotičnih predlog ne bilo mogoče rešiti parlamentarnim potom do določenega roka 31. decembra.

Šanse barona Becka so bile prvotno manj ugodne, kakor Wekerlejeve.

V avstrijskem parlamentu je toliko strank in strancič, da je skoraj nemogoče, a priori vedeti, kakšno stališče bodo zavzele napram operatu, ki je v državnopravnem in narodno-gospodarskem oziru največje važnosti.

Baron Beck je bil prvotno precej na nejasnem, ako se mu bo posrečilo pridobiti zanesljivo večino v parlamentu za pogodbo. Jel je spretno manevrirati in vabiti stranke z različnimi vabami v svojo lopo. Dasi se je čisto že zdelo, da se mu že nevarno izpodmičejo tla izpod nog, vendar so se mu končno ti pretkani manevri posrečili vsaj v toliko, da lahko z mirno vestjo računa na zanesljivo nagodbeno večino.

Ogrski ministrski predsednik dr. Wekerle pa je že pri sklepanju pogodbe vedel, da ima za sabo groso neodvisne stranke, klerikalcev in vso ustavno stranko, torej takšno večino, proti kateri, tako je mislil ogrski premier, neznatna manjšina niti ne pride v poštev, ako bi tudi posegla po orožju obstrukcije.

Hrvaško delegacijo v parlamentu je seveda smatral za tako kvantiteto neglignable, da nanjo ni niti mislil.

Sicer je nastal na Ogrskem precejšen vihar, ko so se obelodanile podrobnosti nagodbe, zlasti ko se je izvedelo, da se ima zvišati ogrski kvotni delež, toda Wekerle je vedel, da je to ogorčenje zgolj umetno in da nima nič pristnega na sebi. Nevolja je bila samo markirana in se je vsled tega tudi polegla čudovito hitro.

Peščica disidentov iz neodvisne stranke s Polonyi je na čelu, to je bil ves efekt tega viharja.

Wekerle si je zadovoljno mel roke in škodoželjno zrl na barona Becka, ki je v potu svojega obraza lepil kabinet in se pehal, da bi si pridobil v parlamentu večino za nagodbene predloge.

Toda položaj se je skoraj spremenil.

Dasi je tudi pri nas še zelo, zelo dvomljivo, da bi se nagodba v parlamentu rešila do določenega časa, zlasti ker se tudi v naši zbornici napoveduje obstrukcija, vendar pri nas še niso tako obupne razmere, da bi bilo treba misliti na tako skrajna sredstva, po katerih je že moral poseči Wekerle na Ogrskem.

Ne mara je sedaj baron Beck tisti, ki se natihoma škodoželjno smeje.

In faktor, ki je prisilil ogrsko vlado, da je morala poseči po sredstvu, ki je v direktnem nasprotstvu z ustavnostjo, na katero Madžari, vsaj kakor zatrjujejo, največ drže, so tisti Hrvati, ki jih je Wekerle tako poodenjeval. Mislil je, da ne morejo zavirati rednega parlamentarnega delovanja, ako tudi posežejo po obstrukciji, dasi je imel že pri razpravi o železničarski pragmatiki s hrvaško delegacijo takšne skušnje, ki bi ga lahko že dovolj izučile.

Dasi je že takrat morala ogrska vlada kapitulirati pred hrvaško obstrukcijo in se je rešila iz stiske s tem, da se je s predlogo, obsegajočo samo eno točko, dala od parlamenta pooblastiti, da izvede pragmatiko naredbenim potom, vendar jo ta sramoten poraz še ni spametoval.

Danes stoji Wekerle in njegova vlada pred sličnim kavdinskim jarmom.

Hrvaška obstrukcija ga je prisilila, da je zatajil znova vsa ustavna načela ter predložil parlamentu takozvani pooblastilni zakon, ki daje vladi pravico, da uveljavi 1. januarja 1908. naredbenim potom nagodbo.

Da je ta predloga v direktnem nasprotstvu s temeljnimi načeli ustavnosti, pač ni treba naglašati, ako tudi se trudi Wekerle preslepiti madžarsko javnost, ne da bi se mogel pri svojih trditvah sklicevati na kakršnekoli še tako navidezne dokaze, da je pooblastilni zakon popolnoma v skladu z ustavnimi določbami.

Znano je, da je v zakonu izrečno določeno, da se ima nagodba od obeh parlamentov odobriti, preden more stopiti v veljavo.

Ali se sme smatrati pooblastilo, naj se nagodba uveljavi naredbenim potom za parlamentarno odobrenje, je vprašanje, na katero je mogoče odgovoriti samo v negativnem smislu.

Ako se bo torej nagodba na Ogrskem uveljavila z novim letom na podlagi pooblastilne predloge, bo to v direktnem nasprotstvu z veljavnim zakonom.

Obenem pa izgube nagodbene določbe zakonito obvezno moč tudi za avstrijsko državno polovico, ako jih tudi pravočasno odobri parlament.

Iz odsekov in klubov.

Dunaj, 27. novembra. Nagodbeni odsek je sprejel vse člene nagodbe razun skupine, ki se tiče indirektnih davkov. Ta skupina pride na vrsto jutri ter je upanje, da se med tem časom doseže sporazumljenje med vlado in strankami zaradi davka na sladkor. V popoldanski seji je govoril tudi finančni minister vitez Korytowski, ki je vsestransko razpravljaval o težavah, ki so na denarnem trgu med Avstrijo in Ogrsko. Po daljši debati, v kateri sta govorila tudi poslanca dr. Kramar in Wolf se je sprejela skupina »državnofinančna vprašanja«.

Razun nagodbenega odseka sta zborovala danes tudi tiskovni in legitimacijski odsek. V tiskovnem odseku je poročal poslanec Skedlo predlogu poslanca Sylvestra glede novele k tiskovnemu zakonu. — V legitimacijskem odseku so bili v pričetku zopet viharji prizori, ker je naznanil posl. Wityk, da okrajni glavari v Galiciji nastopajo z izseljevanjem proti tistim osebam, ki so glede volitve Dzierdzyckega izpovedale neugodno zanj. Tako je odbor okrajne bolnišnice blagajne v Grodnu razpuščen in poklican komisar, ki je takoj odpustil zdravnika pri tej blagajni dr. Laudana, ker je bil njegov sin obteževalna priča proti Dzierdzyckemu. Socijalni demokratje so hrupno demonstriali ter se je končno naročilo načelniku odseka, dr. Šusteršiču, naj gre takoj k ministrskemu predsedniku, mu sporoči te slučaje ter ga naprosi, naj napravi konec vplivanju na priče v Galiciji.

Praga, 27. novembra. »Česke slovo« poroča z Dunaja: Volitev načelnika novemu češkemu narodnemu klubu v provročca velike težave. Agrarci zahtevajo predsednika zase, ravno tako pa tudi zahtevajo Mladochi, da mora biti izvoljen za načelnika dr. Kramar. Prepri se reši najbrže na ta način, da klub ne dobi načelnika, temuč le predsedstvo več članov.

Dunaj, 27. novembra. V poljskem klubu vlada velikansko razburjenje, ker se je v pruskem deželnem zboru predložil znani nasilni zakon proti Poljakom. Klub izda posebno protestno izjavo. Baje bodo gališki delegatje zaradi tega glasova-

li v delegaciji proti proračunu ministrstva zunanjih del. S tem pa poljski poslanci ne mislijo izreči nezaupanja ministru baronu Aehrenthalu, temuč hočejo le pokazati, da ne podpirajo zunanje politike, ki ji je temelj zveza z Nemčijo. Tudi člani poljske delegacije, ki jih odpošlje gosposka zbornica, bodo zavzeli isto stališče.

Dunaj, 27. novembra. Nemška agrarna stranka je sprejela v današnji seji po daljši debati resolucijo, ki zahteva: 1. splošno preskrbo za starost, 2. saniranje deželnih financ in 3. dveletno vojaško službo in zboljšanje plače vojakom. Za te namene se ne sme štediti s sredstvi. Ako pa se priskrbi enkrat dovolj sredstev za te namene, potem je toplo pozdraviti znižanje indirektnih davkov in s tem tudi davkov na sladkor.

Pomnožitev deželne brambe.

Dunaj, 27. novembra. Uprava deželne brambe pride kmalu pred parlament z zahtevo za pomnožitev števila brambovskih novincev. Proračun za leto 1908. že izkazuje nad 4000 mož več, kakor jih je dosedaj v deželni brambi. Proračun deželne brambe znaša 78,713.752 K, od teh je za deželno brambo 51,751.802 K, dočim je ostanek za policijo, orožništvo in vojaško pripravo. Pomnožitev deželne brambe se utemeljuje s tem, da se ustanovi osem oddelkov za strojne puške in brambovska artilerija.

Ogrsko-hrvaški drž. zbor.

Budimpešta, 27. novembra. Zbornica je začela razpravljati o pooblastilnem zakonu. — Trgovinski minister Kossuth je skušal opravičiti vlado, češ, da so jo hrvaški poslanci prisilili, da reši takim kratkim potom nagodbo. Tudi on se je le s težkim sreem odločil, da je pritrdil temu izjemnemu zakonu, toda postopanje Hrvatov se pod nikakimi pogoji ne sme več dopuščati. S pooblastilnim zakonom se zajamčijo madžarske pridobitve v nagodbi. Posebno neodvisna stranka more biti zadovoljna z uspehi, ki jih je dosegla. Končno je Kossuth apeliral na patrijotizem vseh strank, naj glasujejo za predlog. Predsednik Justh je prekinil sejo. Ko se je seja zopet otvorila, je povzel besedo bivši minister Polonyi, ki je ostro obsojal postopanje hrvaških poslancev, češ, da so se pobratili s tujimi svetovalci, da bi vrgli nagodbo iz leta 1868. Zato je treba vse sto-

riti, da se hrvaške nakane preprečijo. Iz tega vzroka desidentje ne bodo nasprotovali pooblastilnemu zakonu. Izrekel je tudi upanje, da se bodo desidentje mogli zopet vrniti v neodvisno stranko. — Takega preobrata ni nihče pričakoval, najmanj minister Kossuth.

Radeckega slavnost in Italijani.

Rim, 27. novembra. Govor dunajskega župana pred Radeckega spomenikom je povzročil v političnih krogih v Italiji slabo kri. »Tribuna« piše, ako se Luegerjeve besede tudi ne smatrajo za strogo resne, vendar se ne sme prezreti, da so bili pri slavnosti trije svetovalci krone, ki so molčali na bedasto izzivanje govornika Luegerja. Italijanska vlada se vedno zaveda svojih dolžnosti napram zavezniški Avstriji ter si prizadeva, ako tudi izgubi pri tem naklonjenost ljudstva, da se vsemu izogne, kar bi moglo zbuditi občutljivost Avstrije. Avstrijska vlada pa je menda popolnoma drugega mnenja o svoji narodnoopravni dolžnosti in odgovornosti.

Knez Nikola o zaroti v Črni gori.

Cetinje, 27. novembra. Knez Nikola je sprejel včeraj veliko deputacijo poslancev skupščine, ki so mu izrekli veselje, da se je zarota preprečila ter so izjavili, da je Črna gora nad hudodelstvom razkačena tembolj, ker so prišle bombe iz Belgrada. Knez Nikola je odgovoril, da so mu znana čuvstva zvestobe njegovega naroda. Pričan sem, je knez nadaljeval, da s stališča javnega interesa afero z bombami obsoja in obzalljuje ravno tako ves do pri patrijotični srbski narod, kakor črnogorski. Niti črnogorskega niti srbskega naroda ne sme delati odgovornega, da so prišle bombe v revolucionarne namene iz Belgrada.

Ruska дума.

Petrograd, 27. novembra. Včeraj se je dognala adretna debata. V imenu kadetov je izjavil poslanec Miljukov, da so kadetje ustavnim monarhisti, zato se ne morejo pridružiti nazorom sovražnikov ustave z desne in z leve. Pozival je vse stranke k vsruskemu patrijotizmu. Profesor Kajurstin (oktobrist) je izjavil, da mora дума zaslužiti zaupanje vladarja ter ohraniti njegovo avtoriteto kot izraz ljudskega glasu. — Skof Mitrofan je proglasil za hudodel-

LISTEK.

Idealist.

(Spisal Lajoš.)

Dr. Milan Branič je bil sodnijski adjunkt v malem mestu naše Dolenjske.

Dasi je bil star že preko trideset let, je živel vendar kot zagrizen samec enolično in monotonno sredi enako mislečih prijateljev.

Samo enkrat v vsakem letu pa se je naveličal kislega evička in kranjskih klobas in je kar preko noči izginil na Dunaj.

»Da si zopet malo vzbudim stare spomine, tako se je izgovarjal ob slovesu začudenim znaneem, in res je potem živel na Dunaju par dni tako veselo, da bi se križale pobožne mame, ko bi izvedele le par podrobnosti iz njegovega izleta.

Zadnjikrat v maju lanskega leta, pa mu niti dunajsko življenje ni več vzbudilo onega veselja in navdušenja, kakor prejšnja leta.

Ko je opravil par nujnih poslov, naredil nekaj obiskov pri znanih družinah in si zopet ogledal vse kavarne in gostilne, v katerih je nekaj kot dijak popival, postalo mu je naenkrat dolgočasno.

Bilo je zadnji dan, ki ga je mislil še prebiti na Dunaju.

Na »ringu« je bilo popoldne vse polno ljudi, ki so šetali po drevoredu. Ah, kdo ne pozna maja na Dunaju!

Na vse se lahko pozabi, kar je človek kot dijak doživel tamkaj burnih prizorov, pozabi se lahko na krasne stavbe in muzeje, da, pozabi se celo ono, kar je študiral dolga leta, ali eno ni mogoče pozabiti, in to je ono mlado sveže zelenje na širokem ringu, to so mladi lepi obrazi, lahko se zibajoči boki, srebrni, zvonki smeh, ki ti naenkrat zazveni na uho, da se ozreš in še sam zasmeješ, ko te šegavo pogledajo nagajive, žive oči. In to šumenje svile, ti fantastični vihrajoči slamniki na zlatih kodrih, te lepe okusne obleke in njih lahke, komaj čutljiv parfum in čez vse one male, dražestne nožice!

Nad celim mestom pa mlado nebo, smejoče se zlato solnce in povsod šum, ropot in smeh.

Branič se je sprehajal celo popoldne med pestro množico, a navdušenja, ki ga je čutil nekaj ob taki priliki, se mu ni vrnilo.

Ah, kako je bil tedaj vesel, sredi med svojimi enakoučenci prijatelji! Zavriskal bi najraje sredi množice, stopil bi h kaki lepo oblečeni deklici, ki je šla mimo, držeč se koketno za lahko krilce, stopil bi k nji in iz

same razposajenosti bi jo poljubil sredi na rdeča usta in na bele zobke, ah, da, tedaj bi poljubljal ves svet!

Zdaj pa je vse minilo.

Kamor je prišel, povsod so se mu vzbudili samo mladostni spomini, tako krasni, tako razposajenoveseli in nepozabljivi. Neka globoka žalost ga je obšla sredi pester množice in ni ga hotela zapustiti.

Kje ste zdaj prijatelji nekdani, kje tiste vesele urice, prežite v smehu in šalah, kje ste brezskrbni časi, kje si zlata mladost?

Zdajnzdaj se je ozrl v njega zvedav obrazek, dvojne oči izpod širokega slamnika in lahni smeh na mladih licih. On pa je stopal brezbrizno hladno naprej.

»Sam, tako sam! Vse je veselo, vse ima prijatelje, ljubice ali žene, jaz pa tavam po svetu — izgubljen list, gnan od jesenskega vetra.«

Čimdalje bolj se je vdajal Branič žalostnim mislim in nekako prijetna mu je postajala ta bol in vedno bolj se je poglabljal v njo. Izognil bi se zdaj veseli družbi znancev, neljub bi mu bil vsak, ki bi se mu hotel pridružiti in skrivno zadovoljstvo je občutil naenkrat v teh temnih mislih...

»Komu je še kaj zame? Kdo mara zame? — Nihče — niti enega človeka nimam na svetu, ki bi me v resnici ljubil. Brez ljubezni, sam bom

enkrat izdihnil in nihče se ne bo z rosinami očmi poslovil od mene. Suh list, — ki pade z drevesa.«

Večer je že objel vse mesto in mazično so se zasvetile med gostim maglenjem svetilke, ko se je Branič naveličal sprehoda in se podal v restavracijo v ljudski vrt.

Poiskal si je nezasedeno mizo, čisto skrito in oddaljeno od ostale družbe. Godba je že svirala lahke dunajske poskočnice, kozarci in steklenice so zvenketali in kakor iz panja čulo se je živahno vrvenje, smejanje in ploskanje od vseh strani. Branič si je naročil večerjo in se nalahko gugal na stolu in opazoval oddaleč pestro družbo.

Toda dolgo ni ostal tako skrit in osamljen.

Par za parom se je približal tudi temu delu vrta in v kratkem času so bile zasedene skoro vse mize okrog njega. Naenkrat je bil zopet sredi dunajskega življenja.

Elegantni častniki so nosljaje dvorili mladim damam, čisto od blizu je čul veselo smejanje, zvenketanje ostrog in sabelj, razposajeno govorjenje in včasih mu je zadonelo v uho prijetno ime kake »Lili«, »Ani« ali »Vera« in zvedavo se je ozrl po mladih obrazih, polnih življenja, ne poznajoč skrbi in žalosti.

Otožne misli pa ga niso niti zdaj hotele zapustiti.

Ozrl se je proti ograji restavracijskega vrta in tam zadaj zazrl je zopet ono življenje, po katerem je tolikanj hrepenel. Tam so se sprehajali lahkoživi dijaki, koketirali na vse strani in med njimi so kakor podlasi-ce švigale žarnooke Dunajčanke, z vednim smehom na ustih, s porednim bliskanjem oči, vedno pripravljene odgovoriti kakemu prenašemu napadovalecu s sarkazmom in humorjem, da nesrečnežu za hip zastane sapa in da zastoj pomišlja, kako bi ji odgovoril.

Zopet se je spomnil Branič, kako prijetno je bilo takrat, ko se je sam gnetel v tej množici skupno s svojimi prijatelji, vedno iskajoč nov ideal, vedno brez denarja, zato pa v srečni dosti humorja in nobenih skrbi.

In nazaj si je zaželel tistih časov.

»Danes imam denarja, najedel sem se, sedim na vrtu sredi elegantnega občinstva — takrat pa sem bil dostikrat lačen in oddaleč sem gledal skozi ograjo na vrt in si želel, da bi mogel kdaj tako sedeti pri polni mizi. In vendar sem bil srečnejši takrat, kakor danes,« si je mislil in vzdihuje si prižgal drobno cigareto.

Tu ga je vzdramil iz sanjarij rezki, vojaški glas in zagledal je pred seboj častnika z mlado gospo.

»Ali je dovoljeno prisesti?«

»Prosim,« je odgovoril Branič in glas mu je zastal.

stvo vsak poskus, omejevali samodrštvo, ki je prineslo Rusiji toliko blagoslova, in ki mu je narod tako zelo udan. Potem je bila adresa soglasno sprejeta, ker so skrajni levicari zapustili dvorano. Ko so se vrnili, so vsi poslanci stoji peli cesarsko himno.

Portugalska pred revolucijo.

London, 27. novembra. Pri vseh nezanesljivih portugalskih polkih so odzveli vojakom ostre patrone. Mnogo vojakov in častnikov so zaprli. Prestolonaslednika odposlajo na potovanje v Brazilijo. Govori se, da je prišla iz Brazilije deputacija monarhistične stranke ter ponudila prestolonasledniku brazilsko cesarsko krono. To pa je skoraj le slepilo za javnost, da se iznebi portugalska kamarila v sedanjih kritičnih dnevih prestolonaslednika.

Madrid, 27. novembra. V španski senatski zbornici se je zahtevalo pojasnilo o političnem položaju na Portugalskem. Minister zunanjih del ni hotel dati jasnega odgovora.

Boji v Maroku.

Pariz, 27. novembra. Položaj v Maroku postaja kritičen. Pet maroških plemen, ki so bila dosedaj nevtralna, se je pridružilo bojevitim Benisanom.

Kapitan Petrement je šel s četo 300 vojakov na rekonosiranje proti Andjerenkim. Pri neki Kis jih je napadlo 1500 vstavev. Francozje so bili preslabi ter so morali pobegniti na alžirska tla. Ako francoska posadka ne dobi kmalu pomoči, je nevarnost za francoski oddelek, da podleže sovražnikovi premoči.

Dnevne vesti

V Ljubljani 28. novembra.

— **Klerikalni shodi v ribniški dolini.** Katoliška marelja, pod katero se zbirajo klerikalci ribniške doline, je pri zadnjih državnozbornskih volitvah precej trpela in je dobila velike luknje. Zdaj so klerikalci na delu, da bi to mareljo znova polimali in poplitali. Oni dan so srečno dosegli, da so se pristaši kaplana Skubice sprijaznili z usiljenim jim poslancem Jakličem. Veselje nad to polimano mareljo mora biti v klerikalnem taboru jako veliko, tako vsaj sodimo po gorostastostih, ki se jih upajo klerikalci zdaj govoriti na svojih shodih. V nedeljo je dr. Krek na shodu v Velikih Laščah kratkočasil svoje poslušalce z anekdotami, kakor se jih na Dunaju sliši v »Budapester Orpheum«. Upali smo, da bo Krek na Dunaju kaj profitiral od politikov, pa je profitiral samo od tingeltangelkoma Eisensteina. Dozdeva se nam, da je dr. Krek sploh zelo podvržen vplivu komikov, zakaj tudi njegova politična izvajanja imajo na sebi nekaj tingeltangelkega. Pravil je, da Čehi, Rusini, Poljaki in socialni demokratje z avdiarjo slovenske klerikalce, češ, da imajo tako izvrstne moči. Ko bi to Eisenstein povedal v »Budapester Orpheum« bi se ljudje od smeha na glavo postavljali. Saj priznavamo Kreku prav radi, da je on sam boljši človek, a drugače ni v celum klerikalnem klubu ne enega človeka, ki bi ga mogel kdo smatrati za politično moč, odkar je Suklje postal melanholič, zakaj Susteršič ni drugega nič, kakor navaden krakerler, vsi drugi pa so — od muh. »Morda ni nobenega kluba, ki bi

imel tolik ugled in vpliv, kakor naš,« je pravil Krek velikolaškim backom. To je izvrstno povedano, pa samo kot ribniški dovtip. Če bo Krek take klatil, postane še častni Ribničan. Noben klub v državnem zboru nima takega upliva in ugleda kakor klub klerikalcev! Na »Slovenčevega« poročevalca je to tako vplivalo, da ga je tri dni glava bolela in še večeraj ni mogel preudariti, kaj sme zapisati o shodu v Velikih Laščah. Le tako si moremo tolmačiti, da je prišla v javnost Jakličeva škandalozna cinična izjava: da bodo klerikalci z vladjo, če jih bo zato plačevala, drugače pa ne. Jaklič je sicer ničla kot politik, a v svoji navnosti je pač izblebetal, kar je bil slišal v klubu. Kak nečuvven škandal je ta Jakličeva izjava, leži pač na dlani.

— **Nemške sirovosti.** K predvečerjanji notici o napadu nemškega dijaka na slovenske tovariše na realki pripomnimo, da se je posebno v zadnjem času vgnezdila na I. drž. gimnaziji pri nemških dijakih navada, da zmerjajo slovenske tovariše z raznimi primki kakor: »Windische Hundes«, »Windische Bagage« itd. Zlasti živahno je v tem oziru pred telovadnimi urami, takrat se celo telovadni učitelj ni varen pred temi podivjanci, kakor bi nam vedel baje pripovedovati g. G. In vse to se pri nas mirno trpi!!! Naj bi se zgodilo nasprotno, cela »Nemčija« je pokonci in preiskave bi trajale cele mesece. Zalostno je, da celo ti nemški pobalini vedo, kaj imajo v naši deželi. Za 8 kočevskih petošolcev se ustanovi nemška višja gimnazija ter se dotira s tisoči; za par nemških podivjanih pobalinov se ustanovi v Ljubljani druga višja nemška gimnazija. In Ljubljanci se sedaj kar najodločnejše ne protestirajo. Po našem mnenju bi bilo za take sirove nemške dijake boljše prisilna delavnica, kakor pa višja gimnazija. Za 100 in 100 slovenskih učencev pa nima država niti učenih zavodov niti denarja! »Slovenec« seveda pridno molči ter opravlja se nadalje svoje efialtsko delo — fej izdajalec!

— **Nemški srednješolci v Ljubljani** so postali zadnje čase silno predrzni in nasilni. Zrasel jim je greben, odkar so izvedeli, da dobe vsled klerikalnega izdajstva svojo lastno gimnazijo in začeli so nastopati tako, da jim bo treba ušesa prav izdatno naviti. Kako daleč sega brutalnost in predrznost teh fantov, priča krvavi napad, ki so ga uprizorili na slovenske dijake. Ker telovadnica II. državne gimnazije še ni gotova, hodijo dijaki tega zavoda telovaditi v telovadnico I. državne gimnazije. Nemški dijaki so napravili proti tem slovenskim dijakom celo zaroto in jih napadli, vsled česar se je vnel tak pretep, da je tekla kri. Detalji se bodo že še izvedeli. To početje nemških dijakov presega že vse meje in zadnji čas je, da se te pobaline pa tudi njih starše, nauči ali zlepa ali pa zgrda primerne ponižnosti.

— **Za nemško gimnazijo v Ljubljani** se delajo že vse priprave, kakor da bi bila ustanovitev tega zavoda že zagotovljena stvar. V Waldherrjevi hiši polagajo nove parkete, ker za nemške fante seveda ni dobro, kar je bilo dobro za slovenske. Tudi šolskega slugo že imajo. Nastavili so ga, ne da bi bili službo razpisali. Seveda je ta šolski sluga Nemec, sicer mu pa radi priznamo, da je kvalificiran za sodelovanje pri vzgoji nemške mladine v pravem nemškem duhu.

— **Mestna hranilnica v Ljubljani.** V seji občinskega sveta dne 18. t. m. na novo izvoljeni upravni odbor mestne hranilnice ljubljanske se je v svoji večerajšnji seji konstituiral takole: Predsednik: Kollmann Fr., podpredsednik: Plantan Ivan, ravnatelj: Svetek Ant., dr. Triller Karel, pl. Trnkoczy Ubald, namestna ravnatelj: Pavlin Fr., Urbanec Feliks.

— **Lepi sobratje v Kristusu.** K notici, da se pritožuje v »Slovenskem Gospodaru« neki duhovnik, ker mu je na Dunaju rekel neki mladenič »far«, piše »Domovina« sledeče: »Vstopi 13. t. m. na Jesenicah v kupe neki duhovnik iz Hrvaškega. V kupeju najde dva duhovnika, starega in mladega. Na vprašanje, odkod prihaja, odgovori hrvaški duhovnik: »Od pisatelja župnika Meška.« Dočim je bil stari gospod povsem miren, vzraste mlajši kakor besen in zavpije prav rovtarsko: »Kaj, pri tem noreu ste bili?« Ko ga zavrne hrvaški duhovnik z ogorčenjem, vpije dalje: »Kaj pa je, če ne norec, ko pa piše same oslarije!« In ta duhovnik je profesor na škofijskih zavodih v St. Vidu. Da bi se pisal za Arha, ne trdimo. Na kakšni višini pač mora stati zavod s takšnimi proforskimi močmi! — Se en slučaj! Ko je bil sedanjí monsignor in »Mohorjevc« tajnik Podgorce se prefekt v celovškem »Marjanišču« je jemal dijakom iz rok Meškove knjige s kaj fino opombo: »Kaj boste brali te reči! Ali ne veste, da je Meško zmešan!« Tako govorijo duhovni bratje o sobratu, ki je za Slovence vsaj tolikega pomena kakor deset Arhov in pet Podgorcev, če ne večjega in kot duhovnik pač uglednejši nego kak Arh! A po listih civilni, če reče nepremišljen dijak »far«! Pogledjte poprej vendar na svojo prastačino!

— **12.400 K za nove orglje** hoče zopet imeti Zlogarjev naslednik dekan Rihar v Smartnu pri Litiji. Mesto pa, da bi Smarčani prišli Zlogarja za račun od že prej nabranega denarja za orglje, hodi zdaj Rihar po hišah in pritiska na žepu revnih ljudi, ki nimajo niti za sol in ne toliko, da bi mogli svoje slamnate strehe popraviti! 12.400 K — naj torej ti revni ljudje kar plačajo. Za ubožno kmečko farno je najprej dekan Lavrenčič dal zgraditi luksurijsno cerkev. Zlogar je denar, nabran za orglje, kdo ve kam dal, dekan Rihar pa je kar na svojo pest naročil pri Brandlu v Mariboru zopet luksurijsno velikomestne orglje, ki bodo požrle strašno svoto 12.400 K. Za davke in ujme beračijo in prosjajoči ubogi Smarčani pri deželi in državi, tu pa jim duhovščina trga iz žepa zadnje goldinarje, da more potem kak dekan po »Slovenec« in podobnih listih upiti: »Glejte, kaj vse sem storil za cerkev in božjo čast!« Kmet, kdaj te bo že srečala pamet?

— **Nezaupnico** je izrekel okrajni zastop Gornje Radgone klerikalnemu poslancu Roškariju. Roškar si jo je pošteno zaslužil. Ta nezaupnica znači poraz Roškarjeve in Korošceve strastne strankarske in bratomorne politike v gornje-radgonskem okraju.

— **Orglivo desna roka.** Večraj smo prinesli iz Ptujja dopis, v katerem je rečeno, da so tam odslovili uradnega načelnika Eberhartingerja mestni očetje sami pač ne brez prav posebnega vzroka. Kakor pa poroča »Domovina«, je Eberhartingerja suspendiral a. e. s. k. r. namestni ja v Gradcu ter izročila uradne posle mestnega urada posebnemu komisarju. Odslovljenega tiča dolže zlorabe uradne

oblasti. Ornig je precej klaverno in potr, kar je razumljivo. Sodi se, da do prihodnjega novembra slana še hušje popari njegovo občutljivo cvetje.

— **Odlikovanje.** Nadzornik varnostne straže tržaške g. Leopold Gulič je dobil srebrni zaslužni križec s krono.

— **Iz justične službe.** Okrajni sodnik v Kobaridu g. Matija Fabijan je premeščen v Kanal.

— **Okle odvetniškim in notarskim uradnikom.** Tovariši! Nezdruže in krivične razmere, ki so zavladale že pred leti v osrednjem odboru društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju napram II. skupini tega društva, dovedle so II. skupino do sklepa, da je po svojih zastopnikih izjavila na občnem zboru navedenega društva dne 24. t. m. v Celju, da se razdruži in da si ustanovi svoje lastno društvo. Da je prišlo do tega obžalovanja vrednega razdora, je krivo edino osrednje vodstvo navedenega društva, ki temelji na zastarelih in neplodnih nazorih. Ravno sedaj pa je prišel pravi trenutek za resno in temeljito delo. V državni zbornici se je predložil zakon za ureditev razmer med odvetniki in notarji na eni strani in njih uradniki na drugi strani, ter načrt zakona za uradnike in nastallence trgovstva, v kateri zakon hočemo priti tudi mi. V teh resnih časih, ko se združujejo vsi drugi stanovi, je nujno in neobhodno potrebna tudi organizacija vseh odvetniških in notarskih uradnikov, vsled česar smo sklenili, ustanoviti si na zdravi in moderni podlagi društvo, ki se bode pogajalo za pravice zatiranega odvetniškega in notarskega uradništva, društvo, ki naj bi bilo v blagor in srečo vseh odvetniških in notarskih uradnikov na Kranjskem. Ako sedaj zamudimo pravi trenutek, bode naša usoda zakopana zopet za več desetletij. V svrhu odobritve dotičnih pravil bodočega našega društva vas vabimo vse, dragi tovariši, da se udeležite tozadevnega posvetovanja in razgovora, katerega skliče mo na soboto, dne 30. novembra t. l. v gostilniških prostorih »Pri Novem svetu« na Marije Terezije cesti ob 8. uri zvečer.

— **Politična primes iz učiteljskega zborovanja v Skočjanu.** Piše se nam iz učiteljskih krogov: Pod tem naslovom je znesel znani edini »Slomskar« krškega okraja nekaj klopotev v sobotnem »Slovenec« z dne 23. t. m. Povod mu je bil občni zbor »Pedagoškega društva v Krškem«, ki se je vršil dne 19. t. m. v Skočjanu pri Mokronogu. Tega zborovanja se je udeležilo 52 učiteljskih moči. To visoko število je najbrže zmešalo možgane edinemu navzočemu »Slomskarju« tako, da ni slišal na zborovanju ničesar koristnega, temveč je pobiral le opazke, ki bi se dale uporabiti proti zavednemu učiteljsstvu. Je pač hudo, ako človek vidi, da se zborovanja navadnega okrajnega učiteljskega društva udeleži večje število članov, kakor jih more zbornati skupaj občni zbor »Slomskove zveze« iz vseh slovenski pokrajin. To peče, to! No, pa saj dopisnik sam pripozna, da ga je baje vleklo na zborovanje poročilo delegata »Pedagoškega društva« g. Humeke: Spomni v Dunaja. (Največ neslanih opazk tudi posveča dopisnik temu poročilu). To poročilo ga je menda zanimalo največ vsled tega, ker se sam kot določeni delegat »Slomskove zveze« ni udeležil zborovanja na Dunaju, dasi mu je zveza pot že naprej plačala. Mož je bil namreč denar že pred zborovanjem porabil, a zastoj se na Dunaj in nazaj

tudi »Slomskarji« ne vozijo. Pozabil pa je dopisnik povedati v dopisu glavni vzrok svoje udeležbe; privlekl so ga k zborovanju pač le vohunski nameni, kar je razvidno iz cellega članka. Na vsem zborovanju in pozneje pri skupnem kosilu je lovil le posamezne besede in opazke, katere v dopisu ali napačno obrača, ali jih popolno zavija, da doseže sebi polvopen pomen in namen. To vohunstvo in denuncijantska njegova narava zmešala mu je njegove že itak »skravžljane« možgane tako, da ni niti v dotipni napitnici spoznal šale, temveč jo je vzel za popolno resno. In tako je podal »Slovenčevim« bralcem, s čimer je namerjal osmešiti tako govornika, kakor vsega spoštovanja vredno osebo, ki ima vsaj nekoliko odgovornosti tudi za njegovo eksistenco. Ko pa bi bil g. B. res kdaj to, kar se je v šali imenoval, prepričan bodi, dragi dopisnik, da bi bil ti prvi v njegovi družbi, ki bi te postavil na hladno. V svojem dopisu je dopisnik pozabil opisati udeležence, ki je med zborovanjem in med obedom molčal kot zid in je pobešal ves čas svojo glavo, kakor da mu je že na čelu zapisano znamenje Iskarijota. Prijatelj! S takim postopanjem si pač ne boš pridobil niti ugleda niti prijateljstva nikjer, najmanj med svojimi tovariši. Ne čudi se tedaj, ako si pri ljudstvu tako nepriljubljen, da bi te rajše imelo že kje v deveti deželi. Ne čudi se, da te zapuščajo že tvoji najožji somišljeniki. Ne pritožuj se, da te pri učiteljskih sestankih ignorirajo tovariši. Bodi prepričan, da se ti bo vse to v bodočnosti godilo še v večji meri. Saj ti je znano: »Der grösste Schuftl itd.«, kar si dobro zapomni.

— **Društvo za povzdigo prometa tujcev na Bledu** je priredilo tombolo dne 24. t. m. v gostilni »Kaps« na Bledu, katera je bila prav dobro obiskana. Za podarjene dobijke se izreka topla zahvala. Donesek je bil 162 kron 6 vin. Pohvalno se omenja hotelirka gospa Valtriny, katera je pri popoldanski prvi tomboli vsem revnim otrokom kupila srečke, da so se, seveda z velikim veseljem tudi mogli udeležiti tombole! Po tomboli se je vnel ples in je bilo prav živahno. Postrežba je bila prav dobra, le ta napaka je bila, da se ni takoj zahtevalo od gostov plačila za jedi in pijače, vsled tega je potem marsikateri predolgo čakal, predno je plačal. Primeri se pa tudi, da se pozabi plačati, in kdo ima potem škodo kakor gostilničar! To je edini vzrok, da se gostilničarji boje prirediti za društvene namene najsi bode tombola ali druge veselice. Takoj plačati! in gost lahko gre kadar hoče. Dne 8. decembra t. l. bo imelo društvo občni zbor ob 3. popoldne v dvorani »Blejskega doma«. Poleg poročil letnega delovanja društva in zveze (k občnemu zboru pride gospod dr. Marn, zvezni tajnik, poročat o delovanju zveze) se bo obravnavalo tudi vprašanje, kako in kdaj se priredi gostilničarsko popotovanje na Tirolsko in Švico spomladi leta 1908. Da je popotovanje v tuje kraje, kjer je industrija tujkega prometa bolj razvita nego pri nas, za gostilničarja velikega pomena, pač ni treba naglašati. Gostilničarji na Bledu so sli že večkrat, seveda vsak sam zase na poučna popotovanja na Tirolsko itd. Ako priredi tako popotovanje deželna zveza in corpore, je uspeh kajpak veliko večjega pomena, zato je želeli, da se dne 8. decembra t. l. v tej zadevi dosežejo uspehi. Omeniti je posebno to, da bo vožnja po železnici za to popotovanje najmanj polovična,

(Dajle v »Glasilo«)

Pred njim je stala Liduška, ona prava Liduška, ki jo je tolikanj ljubil, ko je bil še dijak.

Tudi ona ga je spoznala.

»Ti, Milan, tukaj?« so veselo in začudeno vzkliknile njene rdeče ustne in dražesten, ljub smehljaj je zaigral na njenih licih in ji odseval iz globokih, jasnih oči.

»Kakor vidiš,« je zmedeno odgovoril Branič in naglo vstal. Ona pa je veselo nadaljevala proti svojemu soprogu:

»Star prijatelj moje mamice, dr. Milan Branič,« in med tem, ko sta si segla Branič in eleganten nadporočnik v roke, se je še vedno smeje Liduška vsedla poleg svojega starega znanca in pričela živahno šeebetati:

»Koliko sreča, kako iznenadenje, koliko časa se že nisva videla!«

»Zdi se mi, okoli šest let,« je smehljaje po kratkem pomisleku odgovoril Branič in kakor bi trenil izginile so mu iz duše one žalostne misli in sedečemu poleg nje se je zadelo, da so se vrtni oni zlati, mladi časi in ž njimi veselje in brezskrbnost nekdanjih dni.

»Moja žena mi je že dostikrat pravila o vas,« se je vmešal v pogovor častnik — »jaz vaju nočem motiti, uprostiti mi za trenutek in dajta si vzbuditi stare spomine. Dovolita mi, da grem za hipec k sosednji mizi, kjer sem tudi ravno opazil prijatelja iz mojih mladih let.«

Pozdravil ju je in se poklonil in hvaležno sta mu odzdravila Liduška in Branič.

Neko neznano, silno veselje nad današnjim svidenjem ju je povsem preobvladalo in v češkem jeziku sta radostno nadaljevala pogovor.

»Kje imaš svojo ženko?« je vprašala smejoč se Liduška in on nevede, zakaj se smeje, ji je ravno tako veselo odgovoril: »nimam je še, naredil sem obljubo večnega devišstva in sem vstopil med tretjerdnike.«

»Tega ti ne verjamem,« se je zasmejala Liduška in zopet je čutil, kakor nekdanj, kako silno moč je imela ona nanj s svojimi bliskajočimi, globokimi očmi in svojim vedno radostnim obrazom.

Liduška pa je nadaljevala: »Ti ne veš, kako zelo sem vesela, da te zopet vidim, mislila sem, da se ne srečava nikdar več v življenju in ti, ali si kdaj mislil name — menda si čisto pozabil!«

»O Liduška, tega ne vprašaj,« za hip se mu je zmračilo veselo lice. Potem je s skoro izpremenjenim glasom nadaljeval:

»Ali mi boš hotela razložiti ljuba moja, kako to, da se je tedaj tako naglo izvršil v tebi preobrat?«

Z zvonkim, malo tresočim glasom mu je odvrnila ona:

»Ustmeno ti tega ne morem povedati, ako pa mi daš svoj naslov, pisala Ti bom o tem.«

Naglo je segel Branič v žep po listnico in ji izročil svojo vizitnico, ki jo je ona spravila v malo usnjato torbico.

»Ti seveda ostaneš še nekaj dni na Dunaju,« je prekinila siten molk in se nagnila zopet smehljaje k njemu.

»Žalibog, jutri moram nastopiti zopet svojo službo,« je vzdihnil Branič. »Silno rado bi ostal zdaj še tukaj, ko vem, da si Ti na Dunaju.«

»Ah, škoda, škoda! Veselila sem se že, da naredimo skupno kake izlete v znane kraje. Ali se še spominjaš, kako prijetno je bilo v tistih časih v maju. Ti in jaz sva korakala naprej — in za vsakim voglom sva se poljubovala,« jo je prekinil Branič.

»O, ti si bil poreden in vendar se tako rada in tolikrat spominjam na tiste čase.«

»Tudi ti se spominjaš?« je iznenadeno vprašal Branič.

»Ah kolikrat in jokala bi, če se spominjam na nje.«

Ginjena je gledala nekam v daljavo, on pa je začuden strmel v njo. Naenkrat se je stresnila in pogledala mu zopet naravnost v oči, na obrazu se ji je igrala žalost s smehom in kakor bi hotela vse otožne misli pregnati, je lahko smeje vprašala:

»Ali delaš še kaj pesnice?«

»Za koga naj jih delam? Komu naj jih čitam? Tebe ni tam, kjer sem jaz,« je trpko odgovoril Branič.

»Tudi jaz si želim nekdanjih časov nazaj, ali oni se ne vrnejo nikdar več. Strte so lepe sanje in prazen dim so bile mladostne fantazije.«

Solze je imela v očeh, ko je to govorila in ginjena mu je zrla v obraz.

»Za Boga, ti vendar nisi nesrečna?« je vzkrikel Branič.

»Zdi se mi, da sem s svojim nepremišljenim korakom pokvarila svoje življenje. Ah, kako drugače bi bilo lahko.«

Vzdihnila je in si zakrila za hip rosne oči. Branič pa se je nagnil k nji in predno se mu je mogla ubraniti, je kakor v odgovor naglo poljubil njene prstke.

Za trenutek je nastal med njima otožen molk, ki ga je zopet prekinila Liduška.

»Ali se spominjaš zadnjega najinega slovesa? Takrat si mnogo zakrivil, da sem mislila, da me nisi ljubil.«

»Kako to!«

Ni mu mogla odgovoriti na vprašanje, kajti približal se je njen soprog izredno dobre volje.

»No, kako se zabavata, moja draga?« je pričel in ne čakaje odgovora, veselo blebetal:

»Jaz sem se zopet tako nasmejal, kot že davneje ne. Ta moj prijatelj je rojen humorist, žalibog živi v Galiciji. O ti Liduška, kako bi se ti smejala, če bi ga čula! Sicer pa me je presil, da mu oprosti, ker te ne more danes pozdraviti, — cel dan namreč že

popiva z ono družbo. Za jutri sem ga pa povabil k nam. In tudi vi gospod doktor, kaj ne da nas počastite?«

»Zelo rad, ali žalibog moram se že danes odpeljati, da nastopim jutri zopet svojo službo.«

»To je škoda,« sta vzkliknila Liduška in njen soprog oba hkrati.

»Toda, kadar pridete zopet na Dunaj, nas ne smete pozabati.«

»Gotovo mi bode v čast in veselje,« je radostno odgovoril Branič in vzel od nadporočnika ponudeno mu vizitnico.

Godba je ravno končala komad iz Wagnerjeve opere »Tannhäuser« in navdušeno je ploskalo vse občinstvo.

»Na vaše zdravje in na veselo svidenje,« vzdignil je Liduškin soprog kozarec rujnega vina in veselo so zažvenketali nežni kozarci.

»Ali ste tudi tak oboževatelj godbe kot je moja Liduška?« je smeje spraševal skoro izigranega Braniča.

»O, jaz silno rad poslušam godbo, samo, da imam le redko kdaj priliko kaj slišati.«

Govor se je vrtel v neprestani dobri volji o Wagnerju, Verdiju in drugih mojstrih glasbe in izkazalo se je, da sta Liduška in Branič strastna Wagnerjanca, Liduškin soprog pa prijatelj melodijozne italijanske glasbe.

(Konec prihodnjč.)

ako se ne doseže celo dvetretjinsko oprave. Tudi cene prenočevanja bodo primerno urejene za udeležence. Udeležbe se potovanja lahko gostilničarji s cele Kranjske, ker je priredil deželna zveza. Kdor je daleč od Bleda, naj se v tej zadevi obrne na deželno zvezo za povzdigo tujcev v Ljubljani, kjer dobi potrebna pojasnila. Da je društvo res potrebno tako pri nas kakor tudi drugod, kaže sledeče. Na naše posredovanje pride 20. junija pr. leta z Dunaja »Dunajsko izobraževalno društvo St. Margareten«, in sicer čez 300 izletnikov na Bled, kjer ostanejo dva dni, da si ogledajo tudi okoličnice. Vsak izletnik dobi takoj, ko se priglasi, en iztis draždanke »Reise und Bäder-Zeitung«, kjer je Bled in okolica z besedo in sliko opisan; naše društvo pošlje tekoči teden 400 iztisov omenjenemu društvu brezplačno na razpolago. Reklama, katere se bode na ta način dosegla z malimi stroški, je velika, posebno ker je Dunajčana poznati povsod kot mirnega in dobrega gosta. Izobraževalno društvo na Dunaju je pa izdalo za prireditev tega potovanja 10 tisoč propektov s slikami in popisom Bleda, kar naše društvo nič ne stane, no, in tudi ta reklama je naših stroškov zelo vredna. Omenjeno društvo je povprašalo tudi za nakup reprodukcije drvene slike »Bled z okoličnic« (velikost 50 x 35 cm), katero misli nakupiti v večji množini za člane. Naše društvo jih ima 500 v zalogi, način izpeljave je broma klorit ter stane posamezna slika 3 K, katero vsak lahko dobi; pri večjem naročilu se da popust. Podoba v passepartout in okvirju je prav lepa ter sposobna za vsak salon. Tako dela društvo v propekt tujeskega prometa na Gorenjskem in naša želja bi bila, da tudi druga društva po Kranjskem ne zaostanejo, kajti vir dohodkov od te industrije je velik in kdor ga le količikaj pozna, z veseljem društvo podpira ali gnetno ali z delovanjem. Da so pri nas res prijatelji društva, se vidi na tem, da imamo 82 članov, kateri plačujejo po 4 K članarine, no, in to je že nekaj, ako ima društvo čez 300 K članarine na razpolago za delovanje. Reklama se mora razviti za vsako stvar in nikjer ni tako potrebna kakor pri tujeski prometu. Veliko več bi se dalo doseči, ako bi vsa društva in občine, katere so v tem prizadele, ter dežela, podpirali deželno zvezo; žalibog, da je to narobe. Gospod predsednik pl. Trnkoczy se trudi na vse načine za omenjeno zvezo, tajništvo pod vodstvom marljivega gospoda dr. Marna je v izvršnih rokah, a kaj pomaga vse skup, ako ni podpore v gmetnem oziru. Ali ni dosti, da gospodje odborniki pri zvezi svoj čas žrtvujejo? Ali naj potem še sami denar dajo? To je preveč. Predramite se merodajni faktorji, podpirajte zvezo, mi na Bledu poznamo dobiček od tujcev in to se da v velikih krajih lepe Kranjske doseči, ako se ne spili!

Razmere v Trnovem pri Ilirski Bistrici. Piše se nam od tam: Občinske volitve so v Trnovem pred durni. Imenik je razporejen v občinski pisarni; v njem najdemo več častnih občanov vpisanih, kateri so večinoma tisti, ki jih dobiš v vsaki klerikalni občini. Kaj je storil za občino Trnovo tako čislani Nace Zitnik? Kolikokrat je bil obiskal dika stvarstva, Šusteršič? Kaj je koristil tisti, ki je imel nekaj, ali pa ima še najlepše čevlje na svetu, ki je dohtar starega testamenta? Kaj so storili drugi, kje je tista zasluga, da so se imenovali za častne občane? Niti enega ni med vsemi, ki bi is zaslužil častno občanstvo. A naš vrlj dekan Kržišnik, ki je povsod dobro znan, se je vadi na uro, češ: koliko časa se rabi za predlaganje teh dika mož; ter postavil na vrata pisarne nekaj mož, da, ako bi bilo potreba, za sklepčnost seje še nekaj odbornikov narodne stranke, da bi jih zadržali v sobi; predlog se je dal na glasovanje proti navadnemu običaju s sedenjem, da kdor je zato, naj vstane. Nekateri možje, ne hoteč potrditi, so hoteli zapustiti sobo, pa niso mogli, ker so stali nalašč nekateri možje na durih, ter jim niso pustili ven. O tem bodo govorile še druge oblasti! A za sedaj nekaj drugega: Naš dekan Kržišnik se v cerkvi tako obnaša, da se ljudje kar zgražajo nad njim. V zadnjem času je začel ljudi, posebno pa ženske, zlasti, če so »mlade«, poditi gori bližje k sebi; baje vidi v človeške sree vsakemu, da pozna koliko smrtnih grehov da ima na vesti; hoče se menda tudi nasititi pogledov vsaj v cerkvi, ker on ljubi vse ljudi. Gorje, ako se mu kdo zameri! Takrat vskipi v žaljive besede, ki jih ne maramo navajati. Neko preteklo nedeljo ga je strast svezela, da je začel upiti, da se je slišalo ven iz cerkve, ko je po deč ženske naprej kričal, da ga morajo v vsem ubogati, ako nečesto goreti v peku. Ko pa to ni pomagalo, je napel sledečo struno: »Vi stari dedci, ako je kateri od vas vdovec, naj vzame tisto žensko, ki je tam od zadaj, (bila je namreč neka tujka, ki ni ve-

dela se teh neumnosti); fantje je nočejo; tudi jaz bi je ne, ako bi bil fant, za nobeno ceno; zato jo vzemite vi stari, vas bom zastoj poročil, itd. Obljubil ji je peklenjski ogenj, ker ga ne uboga; a da bo bolj gotovo, je poklical Boga, angelje, svetnike na pričo, ako pa ne bi hoteli ti pričati po njegovo, je poklical še vse ljudstvo po cerkvi za pričo. Ženska je jokala, mesto da bi molila, je brisala solze; prišla je, da se potolaži v molitvi, a dobila je tako sramoto. Tu se pač neha vse in čas bi že bil, da bi ljudje takim kozlarjem sami napravili konec.

Iz gledališke pisarne. Jutri, v petek (par) gostuje gospa Irma Polakova v Audranovi opereti »Punčka«. Vloga Alezija spada med najboljše vloge umetnice. Izvajala jo bode vseskozi v slovenskem jeziku. — V nedeljo popoldne (za lože ne par) se ponovi zanimivi J. Vernov igrokaz »Na pustem otoku«, v katerem izvajata gđ. Škrdljkova in gospod Vaverka več pevskih in plesnih točk. Sodelujeta tudi operni zbor in vojaški orkester. — V nedeljo zvečer (par) se poje zadnjikrat v sezoni Masseneta velika opera »Manon«, v kateri nastopi vse operno oboje.

V mesecu decembru bodeta v Ljubljani dva znamenita velika koncerta. Dne 8. decembra bodeta koncertovali izvrstni ruski umetnici sestrji Černijeckij, ljubljanskemu občinstvu že znani iz, žal, slabo obiskane koncerta. Od zadnjega ljubljanskega koncerta ste umetnici z velikim uspehom koncertovali v mestih cele Evrope. Posebno velike uspehe sta dosegli v Londonu, Parizu, Berlinu, Lipskem, Draždanih, Pragi, Carigradu itd. Ena sester je izvrstna pianistinja, druga pa ruska altistinja s krasnim sonornim glasom. Drug večpomemben koncert bo v nedeljo, 29. decembra, popoldne ob 5 v veliki dvorani hotela »Union«. Koncertoval bo slavni zbor čeških moravskih učiteljev, 50 izvrstnih pevcev. Ta koncert bo znamenit tudi zaradi tega, ker se bodo slovenska pevstva društva lahko pri njem naučila, kaj se pravi z žrtvami, idealno navdušenostjo, brezpogojno disciplino in izvrstnim materijalom doseči.

Novi slika M. Gasparija. Odlični ilustrator Kettejevih poezij g. Maksim Gaspari, razstavlja v izložbi Schwentnerjeve knjižarne z umetniškimi večjo oljnatno sliko »Vila«, ki se na prvi pogled dokumentuje kot zelo uspešno delo mladega umetnika: morda najboljšo, kar je doslej ustvaril. Gasparijeva vršina je, da se ne spušta niti v pretirane barvne orgije, niti v teatraliko banalnega žanra ali velikih kompozicij. Trezno in premišljeno je njegovo podajanje skromnih, intimnih sujetov, srečno nadahnutih s tiho, a tem prikuljivejšo poezijo. Svoj omijeni motiv — ali naj ga še imenujem? — postavlja v »Idili« predgorsko pokrajino, razgled iz kamniške okolice. Resnično in solidno so podane tople jesenske barve; ozadje se koplje v solnce, a figuri stojita v senci, da tvorita z ostalim blagodejen kontrast. Videti je, da bi prišla slika glede na luč in na barvo v sobi do boljše veljave, kakor v neugodni neumerjeni razsvetljavi izloženega okna. Gaspari hodi s pridobitvami moderne slikarske tehnike pravo, zdravo pot, brez pretiravanja, z osebnim stilom. Njegove slike, tako tudi »Idila« niso kompliment enodnevnim modi, temveč imajo in bodo imele čimdalje večjo umetniško vrednost. Slika je menda napredaj; dobro bi bilo, ako bi si jo poklicani ogledali za ljubljansko umetniško galerijo.

Družba sv. Cirila in Metoda javlja širni slovenski javnosti, da se bodo družbene božične razglednice začele razpošiljati z začetkom decembra. Naročila za te razglednice sprejema le pisarna in jih bo tudi pisarna razpošiljala.

Za družbo sv. Cirila in Metoda. »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani je sklenila v svoji zadnji seji kolekovati svoja uradna pisma z narodnim kolkom. Posnemajte jo tudi drugi!

Umrl je črkostavec v p. gospod Avgust Ferlan, star šele 40 let. N. v. m. p.!

Za obrtne zadrage. Obstoječe obrtne ali rokodelske zadrage ne odgovarjajo več predpisom zakona. Novi obrtni red obsega namreč določbe, vsled katerih se bodo morale vse obrtne ali rokodelske zadrage preustrojiti, naj jim bo to prav ali pa ne. Vse te obrtne ali rokodelske zadrage morajo svoja pravila prilagoditi določbam novega obrtnega reda. Ker je pa to precej težko delo, ki ga zadrage same ne zmorejo, je ministrstvo preskrbelo za vzorna pravila za obrtne zadrage in za pomožniške zbornice. Zadrugam ni treba nič drugega storiti, kakor da sprejmejo ta pravila, ki jih je priredilo ministrstvo. Dobivajo se v »Narodni knjigarni« v Ljubljani in velja izvod vzornih pravil za obrtne zadrage 50 v., s pošto

15 v. več; izvod vzornih pravil za pomožniške zbornice pa 20 v., s pošto 15 v. več.

Poročil se je g. Janko Kočmerl, asistent Južne železnice v Zagrebu z gđ. Dragico Legatovo iz Spod. Šiške. — Na Dunaju se je poročil inženier Konrad Lachnik z g. Beti Wimmerjevo.

Cene govejemu mesu. Ker so ljubljanski mesarji, kakor znano, za nekoliko znižali cene govejemu mesu, prodaja se od meseca novembra sem v mesnicah goveje meso I. vrste kg po 1 K 48 v, II. vrste kg po 1 K 28 v, III. vrste kg po 1 K 20 v; na stojnicah pa goveje meso I. vrste kg po 1 K 22 v, II. vrste kg po 1 K 08 v, III. vrste kg po 98 v. Cene telečjemu in prašičjemu ter drugemu mesu, katere se dosedaj še niso znižale, uredile se bodo v kratkem.

Ljubljana najmrzljivejša mesto Avstrije. Včeraj jutraj je bilo med vsemi avstrijskimi mesti v Ljubljani najbolj mraz. Nikjer drugod ni kazal toplomer pod ničlo, samo pri nas. Tudi v primeri z drugimi evropskimi večjimi mesti smo imeli najbolj hladno juho, kajti samo v Petrogradu in Moskvi jih je še bolj pritisnalo. Seveda je to samo slučaj. Pred par dnevi je bila Ljubljana poleg Gorice in Trsta najgorkejša mesto naše države.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je poslal g. Peter Sirc, učitelj v Mengšu, o slavnosti svoje poroke znesek 16 kron.

Vžigalice se podražje. Izdelovalci vžigalic so sklenili na shodu v Plznu po celi Avstriji podražiti vžigalice za 10 odstotkov.

Mesto pristava na kmetijski šoli na Grmu je podelil deželni odbor dosedanjemu kmetijskemu potovalnemu učitelju v Tolminu, gospodu Rudolfu Z dol šku.

V kostanjevškem okraju je dobili še dovolj izbranega vina v poljubni množini in po zmerni ceni. Posebno rdeč cviček je najboljše kakovosti. Interesantom daje tozadevna posnila kmetijska podružnica v Kostanjevici.

Uboj in težka telesna poškodba. Fantje Alojzij, Jožef in Martin Smrkolj, Bernard in Jožef Zupančič, Franc in Ludvik Batis iz Strmih njiv v Hotiču so 17. t. m. čakali na posestnika Ivana Razpotnika iz Petelinjaka pri Blagovici, njegova sina Franca Glušiča, posestnika Alojzija Podmilšaka in nekega Osolina s Prevoja na poti med Strmimi njivami in Borjem. Ko so slednji prišli, so padli po njih s koli. Razpotnika so ubili, Podmilšaka pa težko ranili. Glušič in Osolin sta dobila lahke poškodbe. Napadalec so izročili okr. sodišču v Ljutju.

Državna subvencija. Za zagradbo oz. popravo živinskih napajalšč v Sahi vasi in Zdihovem pri Mozlju na Kočevskem je dovolilo trg. ministrstvo 1720 K državne podpore.

Zopetna premostitev poštnege urada Slavina na Prestranek (kolodvor). Poštni urad Slavina (v političnem okraju Postojna) premesti se dne 1. decembra t. l. pod imenom »Prüstranegg« (Prestranek) zopet na Prestranek (kolodvor), ter bo imel zvezo s kolodvorom po štirikratni peš-pošti na dan. Istočasno upelje se na tem poštnege uradu služba selškega pismonoša za zunanji dostavljavni okraj, v Slavini se pa otvori poštna nabiralnica, ki bo v zvezi s poštnim uradom na Prestranku po dvakratni peš-pošti na dan.

Vozna cesta do Pokluka v triglavskem pogorju. 9¹/₂ km dolga vozna cesta do gorske planote Pokluka je dokončana. Zaradi lažjega prevažanja lesa jo je po dovoljenju poljedelskega ministarstva izgotovila gozdarska uprava na Bledu. Vsa naprava je nekaj posebnega. Cesta je zelo zmerno napeta in gre od Krnice ob pobočjih Pokluka čez Žaternik do gorske planote pri Mrzelju studencu. Krasen je pogled na Vintgar, lepo je videti goste starodavne častiljive gozdove. Ker se najbrž še prihodnje zgradi bližnja od Rudnega polja ali Konjšice do Jezeroa, ona okoli Tolstea do Krme je bila pa že letos dogotovljena, bo mogoče še prihodnje leto priti iz Rudnega polja najsloženje pri prav zmerni napetosti poti v štirih ali kvečjemu v štirih in pol urah do koče na Kredarici pod Triglavom.

„Slovenska čitalnica“ v Mariboru priredi v soboto 30. t. m. družinski večer v mali dvorani »Narodnega doma«. Spored: Fr. Korun: »Slanca«, dr. A. Schwab: »Dekle«, moška čveterospeva. A. Sachs: »Vijolica«, mešan čveterospev. D. Jenko: »Na tujih tleh«. A. Dvčak: »Zejatá«, ženska dvospeva. L. Pahor: »Moj očka«, mešan peterspev. L. Pahor: »Regiment«, mešan šestospev. Fonograf. Ples. Začetek ob 8 zvečer.

Sirovost v župnišču. V št. Vidu pri Grobelnem na Stajerskem je prišel v oodotno župnišče priden pes sedlarja Lindiča. Ker pa tam ne

morejo trpeti ne ljudi ne živali, so se nad psom tako razječili, da so mu zasadi v telo vilice. Tuleč od bolečin je pritekel pes domov, za njim pa farovski kuharica po vilice.

Opoldansko znamenje se namerava že dlje časa uvesti na Gradu. Nabavil se je topič za streljanje proti toči, ki se bo preizkusil, ako bo ž njim mogoče dajati opoldansko znamenje, ki bi se slišalo povsod po mestu. S topičem se bo streljalo najbrže že to soboto, na kar se občinstvo opozarja, da ne bo smatralo strela za znak kakšnega požara.

Epidemija med kureti. V Bistrici pri Pliberku na Koroskem rassaja kolera med kureti. Nekemu posestniku je poginilo 25 kokoši. Zanesli so to nalezljivo in nevarno bolezen purani iz Slavonije.

Za poškodbami je umrl v Trstu 56letni delavec Anton Sušelj. Padel je in se silno pobil.

Koncert v korist družbe sv. Cirila in Metoda za Istro je bil v soboto, 23. novembra, v »Narodnem domu« v Voloski. Priredila ga je ženska podružnica sv. Cirila in Metoda. Obisk je bil prav lep kakor po navadi pri vseh koncertih v teh naših krajih v korist in tak plemenit namen. Svirala je volosko-opatijska društvena godba, igrala se je igra »Zakleta žaba«, potem je bil pa živahen ples.

„Cosa anche ti ti va a concerto del schiavi?“ Piše se nam: Tako se je izrazil proti nekemu regnicolu, kateri služi v Voloski svoj kruh, regnicolo V. Perini, kateri je prišel malo manje kakor z zelenim vozom iz Trsta v Volosko, oziroma v Opatico prodajati ribe. O tem Kalabrežu se je že enkrat spregovorilo v »Slov. Narodu«, a to ga še ni spametovalo, četudi ga je tistikrat desetkrat prebral. Tako impertinenco bo treba končno kaznovati! Še tega bi se nam manjkalo, da bi nam taki privrandanci zato, ker jih redimo, v obraz pljuvali.

Po receptu škofa Nagla v Trstu. Piše se nam: Na obali Liburnije leži gnezdo, v katerem se še dandanes redi prava italijansko-rene-gatska zalega, katere je ravno tako kultivirana kakor zalega iste pasme v Galizanu blizu Pulja. To zalego pa škof Nagl posebno neguje in pri vsaki priliki tudi kaže svojo naklonjenost do nje. Gliha vedno vkup štrih. Nesreča, radovednost ali potreba je pa nanesla v to gnezdo, kateremu se pravi zdravilišče Lovrana, tudi nekega delavca po imenu Mehmeda Čibukčija, leta 1881 rojenega v Sarajevu, kateri ima pa po receptu škofa Nagla in menda po mnenju vseh vavišnih glav ta greh, da je mohamedanec in Hrvat. Sredi meseca septembra t. l. je bila neka cerkvena svečanost v drugače malo svetem gnezdu Lovrani, in ta revni delavec je šel mirno k čevljarju, kateri je blizu cerkve in pozabil sneti klobuk z glave, ko je šel mimo neke kove zastave. Naenkrat ga pa zgrabi od zadaj za ovratnik občinski stražar, ki mu je ukazal vzeti klobuk z glave. Mehmed je dal razumeti, da sploh ni vedel, s čim se bavi njegova najbližja okolica. Posledica tega je bila, da je bil revni delavec tožen pri sodniji v Voloski zaradi motenja vere. Ker ga to sodišče ni moglo odvezati njegovega greha, moral se bo zagovarjati v Trstu. Človek se mora prikloniti do tal nad takim napredkom v 20. stoletju.

Umazana konkurenca. Iz Opaticije se nam piše: Prvi akt te umazane igre, kateri na veliko sredo ni bil preveč tragičen, se je odigral v petek, dne 22. novembra v voloskem pristanišču. Kakor se je že svoječasno v »Slov. Narodu« poročalo, vodi ogrsko hrvaška parobrodna družba z Reke na parobrodni progi Reka-Volosko-Opaticija umazano konkurenčno gonjo proti parobrodni družbi iz Senja. Parnik ogrsko-hrvaške družbe sledi vsem kretanjem parnika hrvaške parobrodne družbe. Tako se je pripodil tudi v petek, 22. t. m., za njim v volosko pristanišče, kjer sta vsak svoje vkrčala, in ker je moral iti parnik »Petar Zrinski« hrvaške parobrodne družbe pred parnikom »Istrian« ogrsko-hrvaške parobrodne družbe prvi iz pristanišča, ni čakal parnik »Istrian« niti toliko časa, da bi se »Petar Zrinski« vsaj dovolj oddaljil, in da bi se mogel okreniti v smeri proti Reki. »Istrian« je vozil takoj za njim in s tem sprivil parnik »Petar Zrinski« v tako situacijo, da se ni smel ustaviti in voziti nazaj, nego moral je iti naravnost naprej in s prvim koncem zavositi na pečine po mola, a v zadnji konec je pa zavozil »Istrian« in s tem zadel »Petru Zrinskemu« poškodbe, katere se precej visoko cenijo. Sreča je bila, da se je to vse dogodilo blizu kraja. Isti teden je odrglalo na parniku »Istrian« nekemu mladeniču tri prste na roki, ker je zavozil preblizu »Petra Zrinskemu«. Take in enake stvari se dogajajo že nekoliko mesecev v naših podrtih pristaniščih, a pomorska oblast? Ta lepo gleda in ne stori nič za sigurnost občinstva. Zahtevamo red in da se naloži eni kakor drugi

družbi, da vozi s svojimi parniki različne ure in da se teh ur tudi drži, ker ni izključeno, da se ne dogode vsled preganjanja parnikov med seboj še večje nesreče kakor sta bili imenovani dve.

Galežanski morilci aretirani. Piše se nam iz Pulja: Radi groznega in brutalnega umora nedolžnega hrvaškega mladeniča Ivana Sfiligoja v Galesanu aretiralo je galežansko orožništvo štiri osebe. Te osebe so: Divide Giovanni, 26 let; Zanetti Dominik, 28 let; Luchetto Dominik, 20 let, in Giraldi Francesco, 18 let star, vsi iz Galesana. Kakor poroča »Omni-bus«, so bili ti aretiranci že vsi okrvavljeni, kar je tudi dalo žandarmeriji povod aretacije. Vrš se preiskava, in kakor se čuje, je še več oseb osumljenih, koje pridejo pod ključ. Med slovenskim prebivalstvom Pulja in okolice je ta strašni čin in izbruh »avite culture« napravil zelo mučen vtisk, ker je bil pokojni Sfiligoj znan kot jako dobra in mirna duša. Valed te grozne brutalnosti zapalilo se je v dušah našega ljudstva novo in zopet večje sovraštvo nasproti italijanskemu elementu. Cunja iz via Sergia, ki sliši na ime »Gior-nalotto«, še vedno piše o »misterioso fatto a Montegrande«, samo da bi prikrl nečuvni in nad vse sramotni čin svojih »miroljubnih« Galežanov. Gola resnica pa je, da se je umor izvršil tik Galesana, poldrugo uro od Velega vrha. In kako so ti »žurnalisti« pisali o priliki rabuke na Velem vrhu ob zadnjih volitvah! Hrvatje so bili opisani kot rod barbarov in morilcev, a Italijani kot nedolžna jag-njeta. Sedaj se je pa pokazala italijanska zverinska podivjanost. Pokojni Sfiligoj je bil rodom Tržičan, pristojen pa v Brdo pri Plominu, kjer je bil tudi vzgojen. Imel je hrvaško vzgojo in se vedno čutil kot Hrvata. V nedeljo je šel v Vodnjan v družbi z Marijo Mezgec, da obišče tam svojo ljubico. Grede nazaj so mu galežanski hajduki na opisan zverinski način vzeli življenje, samo zato, ker so ga spoznali kot — Hrvata. Nedolžno prelita kri kriči po maščevanju! Naš rod se ne bo maščeval na morilski način, kakor delajo sinovi 2000letne kulture! A naš rod bo z vami ob računal in vas pometal tja, kamor — spadate! Zapomnite si, hujškači italijanski: da »svaka sila do vremen«! Prišel bo tudi za vas politični »sodai dan« in ta dau morda ni več daleč!

Na tedenski sejem dne 27. t. m. je bilo priganih 98 volov, 81 krav in telet, saupaj 179 glav. Kupčija je bila slaba. Cene goveji živini so šle do 66 v. pri kg živa vaga.

Nepreviden voznik. Včeraj popoldne je hlapec Jožef Oblak po Fran Josipa cesti z upreženim tovornim vozom naglo pripeljal na Dunajsko cesto, baš ko je pripeljal električni voz. Ker voznik električnega voza ni mogel takoj ustaviti, je zadel Oblak s svojim vozom vanj in napravil pri električnem vozju za 10 kron škodo.

Popadljiva psa. Predvčerajšnjem je na Dunajski cesti popadel nek pes kuharico Alojzijo Prelesnikovo in jo na desni roki telesno poškodoval. Pes je imel beljaško znamko. Včeraj popoldne je v Židovskih ulicah nek pes naskočil hromege berača Ivana Hafnerja ter ga podrl na tla. Hafner je nekaj časa od straha obležal na tleh nezavesten in se je tudi na nosu in glavi lahko telesno poškodoval.

Izgnubljene in najdene reči. Mesar g. Fran Zan je našel srebrno žepno uro z verižico. — Neka dama je izgubila žensko ročno torbico, v kateri je imela 38 kron denarja. Našla jo je služkinja Antonija Kokaljeva in oddala pri magistratu.

Delavske gibanje. Iz južnega kolodvora se je včeraj odpeljalo v Ameriko 25 Macedoncev. Nazaj je pa prišlo 20 Slovencev in 170 Hrvatov. Iz Pruskega jih je prišlo 38 Hrvatov, 60 Lahov se je vrnilo pa iz raznih krajev v svojo domovino.

Društvena godba ljubljanskega koncertuje danes zvečer v hotelu »Južni kolodvor« (Seidel). Začetek ob 8. zvečer. Vstop prost.

* Drobne vesti. Zahteve poštarijev. Včeraj je zborovala na Dunaju državna zveza poštarjev, ki zahtevajo zednačenje s tremi najnižjimi činovnimi razredi državnih uradnikov in 35letno službovanje.

— Kmetijske potovalne učitelje vrsti poljedelsko ministrstvo z novim letom v 10. činovni razred.

— Roparja Broscha, ki je hotel izvršiti roparski umor nad prodajalcem avtomobilov Krausom, je italijanska vlada izročila Avstriji.

— Moravski deželni zbor se skliče 5. januarja h kratkemu zasedanju, da reši proračun za leto 1908.

— Vračanje evropskih izseljencev iz Amerike je toliko, da je družba Austro-Ameri-

kana poslala v Njujork tri svoje parnike, ki so vsi prenapolnjeni.

— Ravnatelj moderne galerije na Dunaju postane ravnatelj brnskega obrtnega muzeja Julij Leyschnig.

— Zaradi zaloge ruskega orožja v Berolinu pridejo v preiskavo vsi uredniki socialno-demokratskega lista »Vorwärts«, med njimi tudi državni poslanec dr. Fischer, ker je bil papir, na katerem so bili tiskani revolucionarni oklici iz tiskarne »Vorwärts«.

* **Zgodovina romantičnega zakona.** Pred neapoljskem sodiščem je bila nedavno obravnava zaradi razveljavljanja zakona. Bogata, mlada in lepa Američanka Edith de Buren je odbila mnogo snubecev. Končno se je v Nici seznanila z grofom Castelmenardom ter se smrtno zaljubila v mladega kavalirja. Starši Američanke so se informirali o mladem grofu, in ker so bile informacije prav ugodne, vršila se je kmalu poroka. Toda že na ženitvanskem potovanju je opazila, da grof nima denarja ter je vse račune morala ona plačevati. Nekaj dni po poroki je zahteval od neveste večje svate, ki jih je zaigral. Nevestini starši so se obrnili na grofovo rodbino, a tedaj so zvedeli, da zet ni grof Castelmenardo, temuč si je to ime samovoljno prilastil. Da ne nastane škandal, žrtvovala je mlada Američanka 50.000 lir ter kupila možu grofovski naslov. Kako je to dosegla, se ne ve. Toda grof je postajal čimdalje brutalnejši, a končno si je izposodil od žene večjo svoto denarja ter pobegnil v Monte Karlo, da živi s svojo prijateljico. Zalotili so ga in flagranti pri zakonolomstvu, nakar so ga obsodili na tri mesece ječe. Vsled tega je mlada žena zahtevala ločitev zakona. Pri tej priliki so prišli na dan nove stvari. Grof Castelmenarda ni nihče drug, kakor Gerardo Versichio, ki je bil že mnogokrat kaznovan zaradi tatvine, ponarejenja menic in poneverjenja, da je prebil več let v kazniščih ter je še vedno pod policijskim nadzorstvom. Seveda je sodišče zakon razveljavilo.

* **Koliko se popije na morju.** Med vožnjo v Ameriko postanejo menda najhujši abstinentje alkoholisti vsled dolgega časa, le tako si moro razlagati ogromne množine pijače, ki so se popile v enem letu samo na ladjah severno-nemškega Lloydja. Ako bi se vsa ta pijača skupaj zliła, nastalo bi malo morje. Popilo se je namreč 48.069 steklenic šampanjca, 126.138 steklenic rdečega vina, 118.138 steklenic renjskega vina, 18.436 steklenic konjaka, 20.777 steklenic južnega vina, 68.202 steklenic likerja, 2.011.814 litrov piva in 495.485 steklenic mineralne vode. Kave se je porabilo 386.741 funtov, čaja 34.246 in čokolade 29.571 funtov. Mleka se je popilo 2 1/2 milijona litrov, sladkorja pa se je porabilo 962.521 funtov.

* **Kronani književniki.** Znano je, da je švedski kralj Oskar v prejšnjih časih mnogo pisal za politične in beletristične liste. Španski kralj Alfonz je sotrudenik znanega madridskega šaljivega lista. Njegova soproga, kraljica Ena je objavila več novel v angleških časopisih. Italijanski kralj Viktor Emanuel je stalni sotrudenik numizmatičnih listov. Črnogorski knez Nikola je znani pesnik, razen tega piše od besede do besede neki nemški list, sam urejuje svoje glasilo »Glas Črnogorca«, za katere piše skoraj vse uvodne članke. Monakovski knez je čislán kot sotrudenik raznih časopisov. Bavarska princeznja Tereza je objavila mnogo zelo zanimivih člankov o svojem preiskovalnem potovanju. Bavarski princ Teodor, ki je zdravnik in priznan specialist za očesne bolezni, je napisal že mnogo medicinskih razprav, posebno o očesnih boleznih in njih zdravljenju. Rumunski kraljica Elizabeta je znana pesnica Carmen Sylva. Nemški cesar zna vse, piše o vsem, tudi dramo je napisal, ki je sijajno — pogorela.

* **Jetika v Belgradu.** V seji belgrajskega občinskega sveta je mestni fizik nedavno nasvetoval razne naredbе proti širjenju tuberkuloze. Pri tej priliki je povedal, kako se je tuberkuloza širila v mestu zadnjih deset let. Skupno je umrlo 2157 oseb za jetiko, in sicer leta 1897.: 146, 1898.: 158, 1899.: 165, 1900.: 183, 1901.: 198, 1902.: 224, 1903.: 254, 1904.: 266, 1905.: 278 in 1906.: 287 oseb.

* **S topovi proti megli.** Kunčev izum vendar ni brez vsake podlage. V londonskih meteoroloških krogih se sedaj tudi bavijo v vprašanje, ali bi ne kazal z orjaškimi, navpično nastavljenimi topovi razganjati meglo. Ko so nedavno pričakovali v Portsmouthu nemškega cesarja ter močno streljali s topovi, pokazalo se je, da se je najgostejša megla začela umikati pred streljanjem, dočim je ostala v daljavi dobre milje enako gosta.

Slovenci in Slovenke! Ne zadržite družbe sv. Cirila in Metoda!

Izpred sodišča.

Izpred tukajšnjega porotnega sodišča Tatvina. Že dvakrat zaradi tatvine kaznovani, 18 let stari hlapec Janez Dolenc iz Javorja, v službi pri Juriju Dolencu v Pridobnem, je bil z domačimi razmerami pri Miklavčevih v Dolenjem Brdu dobro znan. To je hotel osumljenec porabiti v svojo korist. Letos na velikonočno nedeljo so bili med 1/5 in 8 jutraj Miklavčičevi pri procesiji v Poljanah. Dolenc se je tačas splazil skozi streho v vežo in odprl z neko sekuro hišne duri. V sobi je izmaknil hranilnično knjižico z vlogo 1710 K, last posestnikov žene Marije Miklavčič, poleg tega pa še iz neke škatlice 2 kroni gotovine ki sta bili last hčerke Anice. Ko so Miklavčičevi domov prišli, so takoj zapazili tatvino, a o storilcu ni bilo več mesecev ničesar znanega, čeravno so oržniki previdno celo zadevo zasledovali. Edino le naključje se je zahvaliti, da se je tat izvedel. Obdolženec gospodar Jurij Dolenc je imel dne 18. septembra t. l. na podstrešju opraviti. Kar zagleda v kotu blizu obdolženčevega ležišča neki papir v seno potisnjen. Ko ga izvleče, vidi, da je hranilna knjižica, in ne da bi o tem kaj hlapcu povedal, oddal jo je načelniku posojilnice v Poljanah s prošnjo, da naj jo obdrži. Ta pa jo je izročil župniku Ramovšu, ki je pravega lastnika izsledil in knjižico vrnil. Obdolženec vso tatvino odkrito priznava, le to pravi, da ni poznal vrednosti knjižice, ter da je vedno nameraval, ker ga je vest pekla, knjižico vrniti, a se je bal, da bi ga ne zasledili.

Vsled krivdoreka porotnikov je bil Dolenc spoznan krivim hudodelstva tatvine in obsojen na 3 leta težke, z enim postom in trdim ležiščem vsaka dva meseca poostrene ječe.

Uboj. Na zatožni klopi sedi že drugi v tej zadevi 24 let stari Janez Jerman iz Smelednika, tovarniški delavec na Javorniku, zaradi hudodelstva uboja. Zadržana razprava v tej zadevi se je morala preložiti, ker sta dve, za to obravnavo važni prič izostali. Dogodek, kakor se je vršil in kakor se je po obravnavi dogajal, je namreč ta: Dne 9. junija t. l. so šli fantje France Dolinar, Matevž Gorjanc in Peter Bevc, vsi tovarniški delavci na Javorniku, iz Potokov po državni cesti skozi Korško Belo na Javornik. Ker sta Gorjanc in Bevc nekoliko hitreje korakala, je zaostal Dolinar okoli četrte ure za njima. Prva dva sta jo med tem krenila v Kosmačovo gostilno in popila tam vsak po en vrček piva. Tudi Dolinar pride do te gostilne. Kar ga prestreže Jerman in vpraša, je li on Trbojčan. Na odgovor, da je, mu je obtoženec prisolil zašunco, da je oni omahnil ter mu je klobuk odletel na bližnjo ograjo. Med tem, ko je segal Dolinar po klobuku, ga je Jerman z zaprtim nožem in nekim količkom udaril po tilniku in vrhu glave. Vse to je Dolinar mirno trpel. Med tem sta stopila iz Kosmačeve gostilne Dolinarjeva tovariša Bevc in Gorjanc. Tema je potožil Dolinar o Jermanovem napadu. Peter Bevc se je takoj postavil za svojega tovariša Dolinarja z besedami: »Zakaj si ga oklal, saj ti nič noče.« Na to pripombo Petra Bevca udari tega fant Fran Bevc, ki je v tem hipu pristopil k temu prepiru, z neko planko po glavi, da se je naprej nagnil. V tem hipu pa zasadi Jerman Petru Bevcu nož s tako silo v hrbet, da ga je moral večkrat zasukati, predno mu ga je iz hrta izruval. Petra Bevca sta pobrala Dolinar in Gorjanc ter ga na ročnem vozičku pripeljala v delavsko bolnico, a že po preteku ene ure je izdihnil. Pri prvi obravnavi je obdolženec odkrito svoje dejanje priznal; sedaj je pa skuša na ta način zasukavati, kakor da bi to storil v silobranu.

Vsled krivdoreka porotnikov je bil Jerman zaradi hudodelstva uboja obsojen na tri leta težke ječe.

Izpred porotnega sodišča v Celovcu.

Denar sem! 22. septembra sta pila 21letni hlapec Martin Črtov in sopleh Ivan Mulej v neki gostilni v Slovenjem Pliberku. Vkup sta pila, prav po bratovski, Mulej je pa radovoljno plačeval. Ob 10. zvečer je šel Črtov iz gostilne spat na bližnji travnik. Mulej je prišel kmalu za njim in ga pozval, naj gre domov. Črtov ga je ubogal. Nista pa še dolgo šla, ko je Črtov napadel prijatelja. Vrgel ga je ob tla in mu pri tem spahnil pleče. Nato ga je zgrabil za goltanec in ga davil z eno roko, z drugo ga pa suval z nožem. Slikajoč po žepih napadenčevih ni našel nič denarja. Na vprašanje Mulejevo, kaj hoče, odvrnil je Črtov, da naj mu da denar, potem ga pa izpusti. Seveda mora obljubiti in priseči, da bo o vsi stvari molčal. Ker se je Mulej bal nasilneža, mu je izročil denarnico s 4 K 22 v, potem pa prisegel, da ne bo nikomur pravil o tem nenavadnem dogodku. V podkrepitve prisega je

moral Črtova trikrat poljubiti. Nato sta šla skupaj proti domu čisto mirno, kot bi se ne bilo nič zgodilo. Samo jokala sta oba. Mulej je jokal zaradi spahnjenege plečeta, Črtov pa iz kesanja nad storjenim dejanjem. Pri prvi hiši, ki sta prišla do nje, je pa Mulej prelomil prisego in poklical gospodarja, kateremu je povedal vse. Zaradi ropa je bil Črtov obsojen na 3 leta ječe.

Čevljarski vajenec — ropar. 1. novembra sta pila v Reki v Rožku hlapec Matija Kanavec in 17letni čevljarski vajenec Štefan Trobec na račun prvega, ki je povedal Trobecu, da je dobil 10 K are od svojega novega gospodarja. Ko se je Kanavec spravil okoli poln 12. ponoči domov, stekel je Trobec naprej, se skril v grmovju ob potu in ko je Kanavec prišel mimo, ga napadel in mu vzvel ves denar v znesku 9 K 26 v. Obsojen je bil zaradi ropa na 3 leta težke ječe.

Goljufiv prodajalec živil. Albin Gašparič iz Ljubljane je imel v Beljaku trgovino z živili. Junija je naročil od Adolfa Kuflerja na Dunaju 300 metel za 210 K, katerega zneska pa ni plačal, pač pa metle takoj prodal trgovcu Prosenu v Celovcu po 46 v, torej 28 v pod kupno ceno. Istosčasno je naročil in dobil od tvrdke Uccelli v Gorici vagon krompirja v vrednosti 970 K, a ta krompir je takoj prodal trgovcu Buttolu v Beljaku za 260 K. Seveda Uccelli ni dobil nobenega denarja. Gašparič je po teh dejanjih pobegnil v Linc. Obsojen je bil le zaradi drugega čina na 8 mesecev ječe.

Goljufiva krída. Pek Jožef Dermovec je imel v Celovcu pekarijo, ki mu je šla dobro. Ker je pa pil in kvartal po gostilnah in kavarnah, je šla kupčija navzdol in Dermovec je zagazil v dolgove, iz katerih se ni mogel več skopati. Vkljub temu je naročal blago, ne da bi ga plačeval. Ko je bil dolžan okoli 3600 K, je prodal obrt in jo z okoli 1000 K pobral v Monakovo, Hamburg, Lisabono in Brazilijo. Ko mu je denarja zmanjkalo, se je vrnil. Obsojen je bil zaradi prikritja premoženja na 18 mesecev težke ječe.

Telefonska in brzojavna poročila

Dunaj, 28. novembra. Današnja seja poslanske zbornice je bila silno dolgočasna. Vse dopoldne so se uvrstili dejanski popravki. Ob trideseti na 3. popoldne se je šele pričelo pomensko glasovanje o Rennerjevem predlogu. Začetkoma se je vlada predložila zbornici kvotno predlogo in zakonski načrt o državnem obdačenju avtomobilov. Posl. dr. Chiari je vložil v imenu nagodbi prijaznih strank predlog, tiče se nujne rešitve nagodbenih predlog, dalmatinske železniške zveze in proračuna. Starorusin Hlibovicki je vložil nujni predlog glede reforme uprave. Ta nujni predlog so podpisali tudi člani jugoslovanskega kluba.

Dunaj, 28. novembra. »Jugoslovanski klub« je imel danes sejo, na kateri je definitivno sklepal o svojem stališču napram nagodbi.

Dunaj, 28. novembra. Slovanske stranke v parlamentu uprizore v zbornici demonstracijo proti pruske-mu nasilstvu na poznajskih Poljaki-h. V imenu Čehov bo govoril dr. Kramář, v imenu jugoslovanskega kluba pa poslanec Ivan Hribar.

Dunaj, 28. novembra. Napram trditvi v večeršnjem »Slovenec«, da je dr. Šusteršič preje kakor Hribar in dr. Rybář interveniral pri naučenem ministru radi nakupa slik na tržaški umetniški razstavi, bodi konstatirano, dasta dr. Rybář in Hribar v tej zadevi interveniral pred tedni, predvečernjim sta šla k njemu samo, da ga spomnita na obljube, kijih je jimala d v prvi avdijenci.

Dunaj, 28. novembra. V nemško-nacionalnem klubu je izbruhnila kriza. Na čelu malkontentov so knez Auersperg, Kaiser in Zuleger. Krizo je provzročil dr. Chiari, ki je brez izrecnega klubovega dovoljenja vložil nujni predlog glede nagodbe in proračuna.

Dunaj, 28. novembra. Pri ministrskem predsedniku baronu Becku so se danes zglasili načelniki tistih klubov, ki so pripravljeni glasovati za nagodbo. Beck jih je rotíl, naj store vse, da pospešijo rešitev nagodbe.

Videm, 28. novembra. Tu je večer umrl znani učenjak profesor Buttinelli. Pokojnik se je udeležil vseh vojn za osvoboditev Italije.

Petrograd, 28. novembra. Ameriški vojni minister Taft prispe semkaj v ponedeljek. V sredo ga sprejme car Nikolaj v posebni avdijenci.

Petrograd, 28. novembra. Gosudarstvena дума je z 212 proti 146

glasovom izbrisala iz adrese na carja besedo »samodržstvo« in jo nadomestila s »konstitucijoj«.

Varšava, 28. novembra. Državno pravdnistvo je dalo prijeti župana mesta Pabrianice, Donina, ker je na sumu, da se je aktivno udeleževal revolucionarnega gibanja.

Odesa, 28. novembra. Generalni guverner Norvicki je umrl. Na njegovo mesto je imenovan general Buogal.

London, 28. novembra. Položaj na Portugalskem je skrajno kritičen. Preobrat je neizogiben. Vendar pa ni pričakovati, da bi prišel na površje pretendent don Miguel, takisto pa tudi ni misliti na to, da bi republikanci pridobili toliko vpliva v narodu, da bi mogli proglasiti republiko. Zelo verjetno pa je, da bo kralj Carlos prisiljen odpovedati se prestolu na korist prestolonasledniku.

Lisabona, 28. novembra. V vsi državni vlada mir in red in so vse senzacionalne vesti iz Madrida in Londona o nevarnem revolucionarnem gibanju pretirane, deloma pa naravnost izmišljene.

Gostilničarje, vino-tržce, kavarnarje in vlnogradnike

opozarjamo na novi vinski zakon, ki stopi v veljavo dne 1. decembra t. l. Tega zakona slovenska izdaja je na prodaj v »Narodni knjigarni«. Zlasti opozarjamo, da morameti vsak gostilničar, vsak vinotržec, vsak kavarnar in vsak pridelovalec vina v vsakem prostoru, kjer vino prodaja ali spravlja, torej v vsaki gostilniški ali kavarniški sobi in v vsaki kleti na vidnem mestu nabit ponatis paragrafov 2. do 14. novevinske postav. Kdor bi tega ponatisa ne imel, bo kaznovan z globo do 200 K, oziroma do 14 dni zapora. Taki ponatisi, lično narejeni, z različnim tiskom na dobrem trpežnem kartonu se bodo dobivali od sobote edino le v »Narodni knjigarni« v Ljubljani, Jurčičev trg št. 3 in sicer velja odtis 70 vinarjev v, s pošto 15 vin. več.

Oslabelost

naj bo že telesna, ali vsled bolezní, hitro zdravi Scottova emulzija Scottova emulzija se lahko označi za čisto redino in zdravilno sredstvo, ki ima izredno velik učinek, pa je obenem tudi izredno

lahko prebavna in slastna

Tudi najsovevolnejši pacient se hitro navadi na Scotta in celo najbolj oslabelemu žolodcu Scott ne povzroča najmanjših težkoč.

Izvi na steklenica 2 K 50 vin.
Naprodaj po vseh lekarnicah.

Svila za bluže

od 65 kr do 1 gld. 35 kr. za meter — zadnje novosti! — Franko in že začarjeno na dom. Bogata izbira vzorcev s prvo pošto. — Tovarna za svilo Henneberg, Zürich. 6 17-5

Irex

Zobni orašek Irex, idealni izdelek kar najbolj nežne finosti. Patentni lonček z avtomatskim oddajanjem praška. Vrednina okoli 60 porcij. — Cena K 1.20.

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 808. Srednji uradni tlak 786.0 mm					
mesec	Ura opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebe
27	9. v.	789.1	7.7	sl. janh.	oblačno
28.	9. v.	783.7	-4.5	sl. svahod	oblačno
28.	2. pop.	739.5	1.0	sl. janhod.	jasno

Srednja večerajnja temperatura: 5.8 nedele 11° — Padavina v mm 0.0

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka v Ljubljani“.		
Uradni kurs dun. borze 28. novembra 1907.		
Devize	Dunaj	Blago
Devizni papirji.		
majska renta	95.85	96.05
avstr. krona	97.93	98.10
zlat	96	96.2
ogr. krona	113.75	113.95
zlat	92	92.20
posojilo dež. Kranjske	109.80	109.6
posojilo mesta Spiljet	97.70	89.5
posojilo mesta Zadar	10.40	110.6
posojilo mesta Zadar	98.90	100.85
pos. herc. železnice	97.55	98.55
posojilo 1902	94.85	95.85
posojilo mesta Zadar	94.85	95.85
posojilo mesta Zadar	99	99.80
posojilo mesta Zadar	101.2	102.20
posojilo mesta Zadar	97	98
posojilo mesta Zadar	97.75	97.75
posojilo mesta Zadar	98.50	99.10
posojilo mesta Zadar	99.50	99.50
posojilo mesta Zadar	99.50	100
posojilo mesta Zadar	98.75	99.75
posojilo mesta Zadar	291.5	293.50
posojilo mesta Zadar	88.50	9.5
Devize.		
devizni papirji	147.75	149.75
devizni papirji	553	557
devizni papirji	139	143
devizni papirji	364	370
devizni papirji	267	270
devizni papirji	241.40	247.0
devizni papirji	82.20	104.25
devizni papirji	83	184
devizni papirji	18.50	20
devizni papirji	431.5	441.0
devizni papirji	91	95
devizni papirji	97	103
devizni papirji	22.60	26.5
devizni papirji	4.50	46.50
devizni papirji	4.7	26.75
devizni papirji	66	70
devizni papirji	227	231
devizni papirji	467	477
Devizni papirji.		
devizni papirji	144.10	145.10
devizni papirji	661.9	662.9
devizni papirji	7.6	786
devizni papirji	28.25	629.95
devizni papirji	742	743
devizni papirji	89	140
devizni papirji	714	718
devizni papirji	184.25	187.25
devizni papirji	24.6	426
devizni papirji	511.25	512.25
devizni papirji	44	44
devizni papirji	448	452
devizni papirji	42	144
Devizni papirji.		
devizni papirji	11.86	11.41
devizni papirji	19.19	19.21
devizni papirji	25.62	25.68
devizni papirji	24.10	24.16
devizni papirji	17.72	17.92
devizni papirji	95.85	96.05
devizni papirji	2.3	2.3
devizni papirji	6.64	5

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 28. novembra 1907.	
Termin.	
Pšenica za april	za 50 kg K 18.08
Pšenica za oktober	za 50 kg K 11.17
Rž za april	za 50 kg K 12.19
Koruzna za maj 1908	za 50 kg K 7.22
Oves za april	za 50 kg K 8.65

Erk. list. Zdržno.

August Ferlan

črkostavec v pok.

dne 27. novembra ob dveh popoldne preminil

Pogreb se vrši v petek, dne 29. novembra t. l. ob treh popoldne iz hiralnice, Hradskega cesta, na pokopališče k Sv. Križu.

Bodi mu prijazen spomin!

Ljubljana, 28. novembra 1907.

August Ferlan

črkostavec v pokolu

danes ob dveh popoldne, po mnogoletni mučni bolezni, previden s svetostavstvi za umirajoč, v 40 letu življenja mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v petek, dne 29. novembra t. l. ob treh popoldne iz hiralnice, Hradskega cesta, na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. zadušne maše se bodo darovale v raznih cerkvah.

Draga pokojnika priporočamo v blag spomin.

Ljubljana, 27. novembra 1907.

Minka Ferlan roj. Tomažič soproga.

Maks Ferlan sin.

Katarina in Ivan Ferlan starši.

Thielov čaj proti odebelelosti, priznano uspešna spec. proti odebelelosti, gar. neškodljiv. Zavrtki po 2 K se dobijo v Angeli lekarne v Celovcu.

Stelaže ter pudelni

dobro obranjeni, se po zelo nizki ceni prodajo; ravno tam so tudi na razpolago lepi prostori za trgovino.

Dopisi pod „št. 3987“ na uprav. „Slov. Naroda“.

V Senožetah se takoj odda v najem

lepa kovačija

z lepim stanovanjem v isti hiši; eventualno je tudi napredaj.

Hiša je ob glavni cesti na jako primernem kraju, kovača v Senožetah sedaj ni nobenega.

Pogoji se zvedo pri vdovi Čehovin v Senožetah.

Podružnica v Spljetu.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v Celovcu.

Del. glavnica K 2.000.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Rezervni fond K 200.000.

priloga k žrebanju dne 1. decembra:

Promese na državne srečke iz leta 1864

cele à K 20

Glavni dobiček kron 300.000

12-137

Obretnje vloge na knjižice in na tekoči račun od dne vloge do dne vzdiga po 4 1/2 %

vloge na tek čl račun proti tridesetdnevni odpovedi po 5 %

Dva kolarska pomočnika

enega za fino kožlisko delo in enega za vsakovrstno delo

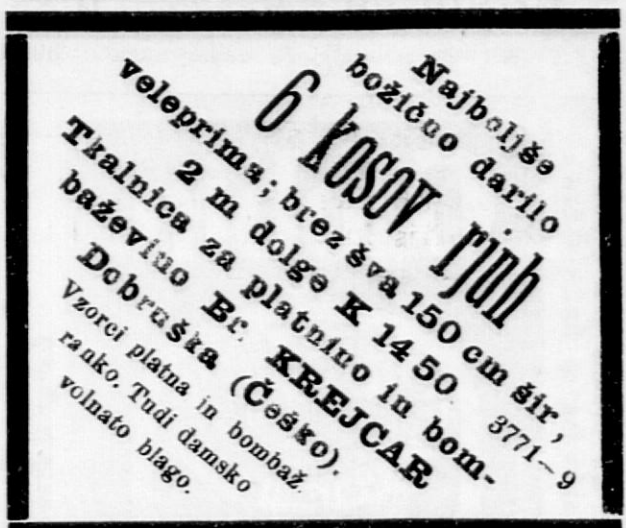
sprejme takoj

tvornica za vozove 3986-1

Mihael Počivalnik, Pulj.

Sprejme se trgovski sotrudenik

veče železninar in špecerist ob novem letu pri tvrdki Fran Picck, trgovina z mešanim blagom v Ribnici, Kranjsko.

Corso italiano

Konverzacije za italijanščino in francoščino od Italijanke in Parižanke

po dvakrat na teden po preizkušeni metodi z velikim uspehom. Tudi pouk za začetnike.

Prijave do 1. decembra! Pod Trančo št. 2, II. nadst.

Jedilnih suhih gob

le prve vrste, kupimo približno 50 metr. centov.

Ponudbe blagovolite pošiljati z navedeno ceno in vzorci vred na naslov:

Vydrova tovarna hranil, Praga VIII.

5000 kron zaslužka

plačam onemu, ki mi dokaže, da moja čudna zbirka

600 kosov samo za fl. 250 ni prilagoditveni nakup in sicer:

Pristna švicarska pat. sist. Roskopf žepna ura, točno regul. in ki natančno gre, s 3letno tvorniško pismeno garancijo; ameriška double-zlata oklepna verižica; 2 amer. doub-e-zlata prstana (za dame in gospode); angl. pozlačena garnitura: manšetni, ovrtniški in naprsni gumbi; belni amer. žepni nožek; elegantna svilenata kravata najnovejšega kroja, barva in vzorec po želji; prekrasna naprsna igla s similiti-briljantom; mična damska damska broža, poslednja novost; koristna žepna toaletna garnitura; elegantna pristno usnj. denarčica; par amer. butonov z imit. žlahtnim kamnom; pat. angl. vremenski tlakomer; salonski album s 36 mnet. ter najlepšimi pogledi sveta; prekr. koljé za na vrat ali v lase iz pristnih jutrovske biserov; 6 indiskih čarovnikov — razvedre vsako družbo in še 350 razl. predmetov, koristnih in neuporabnih pri vsaki hiši zastoj. Vse skupaj z eleg. sist. Rosko f žepno uro, ki jo sama dvakrat toliko vredna, samo glid. 2.50. Po povzetju ali denar naprej (tudi znamke) pošilja S. URBACH, svetovna razpošiljalnica

Krakov stov. 57

N. B. Kdor naroči 2 zavitka, mu pridenem zastoj prima angl. britev ali 6 najfin. žepnih robcev. Za neug. jajoče denar takoj nazaj, vsak riziko torej izključen.

SUKNA

In modno blago za obleke priporoča firma Karel Kocian

tvornica za sukno v Kumpolcu na Češkem.

Tvorniške cene. Vzorec franco.

Večnadstropna hiša

v Idriji, na glavnem trgu, s prostim dohodom od vseh strani, za veliko konkurenčno trgovino posebno pripravna, se prostovoljno proda.

Več pismeno pod: M. G. Celje, poštini predal št. 61.

Velika priložnostna prodaja v Angl. skladišču oblek

Ljubljana, Mestni trg 5, Ljubljana

zaradi ogromno velike zaloge damske, moške, dekliske, deške konfekcije. Vsi predmeti se prodajo za vsako ceno.

O. Bernatovič.

St. 43.146.

Dama resnega značaja, ugledne rodbine, želi radi pomanjkanja primerne obtevanja zabavnega toda dostojnega dopisovanja z gospodom enakih svojstev, a ne pod 30 leti. 3981

Pisma naj se naslove pod „Oaza“ do 2. decembra poste restante glavna pošta Ljubljana.

Istrsko vino

črno, prav pristno, hektoliter 26 K, in žganje domačega pridelka po 96 K hektoliter.

Vino se pošilja v posodah cenjenih odjemalcev, žganje v lastnih posodah, vse postavljeno na postajo Trst.

Vzorci se pošiljajo na zahtevo.

Anton Paoluzzi Novigrad (Cittanuova) v Istri.

3913-3

Razglas.

Mestni magistrat je odredil v smislu § 52 obrtnega reda, da morajo imeti vsi mesarji brez razlike v svojih prodajalnicah, oziroma na stojnicah na vidnem mestu označene cene mesa vsake vrste po kakovosti in množini.

Prestopki te odredbe se bodo kaznovali po določilih § 131 obrtnega reda.

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 13. novembra 1907.

Naznanilo in priporočilo.

Slavnemu občinstvu vljudo naznaniam, da sem po rajni gospe Frančiški Pečnik prevzel

tvornico sodavice in zalogo opeke

(zarezanega strešnika) iz raznih velikih tovarn.

o o Postrežba točna. o o o o o o Cene nizke. o o

Vljudo se priporočam

3937-2

Josip Kuralt

trgovca z mešanim blagom in deželnimi pridelki v Domžalah.

Ces. kr. avstrilske

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1907. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7-05 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica, d. ž., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak čez Podrožčico, Celovec, Praga.

7-07 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

7-08 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Praga.

11-40 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, (čez Podrožčico) Celovec.

1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

1-45 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Praga.

7-10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Praga.

0-40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak juž. žel., (čez Podrožčico).

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:

7-28 zjutraj. Osebn. vlak v Kamnik.

2-05 popoldne. Osebn. vlak v Kamnik

7-10 zvečer. Osebn. vlak v Kamnik

0-50 ponoči. Osebn. vlak v Kamnik. (Samo ob nedeljah in praznikih v oktobru.)

Dohod v Ljubljano juž. žel.:

6-58 zjutraj. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiž, Jesenice, Gorice, Trsta.

8-34 zjutraj. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

11-15 predpoldne. Osebn. vlak iz Prage, Celovca, Beljaka juž. žel., čez Podrožčico in Trbiž, Gorice drž. žel., Jesenic.

2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

4-36 popoldne. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiž, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Gorice drž. žel., Trsta drž. žel. Jesenic.

6-50 zvečer. Oseb. vlak iz Prage, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Jesenic.

8-37 zvečer. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiž, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Trsta drž. žel. Gorice drž. žel., Jesenic.

11-50 ponoči. Osebn. vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico) Trsta drž. žel. Gorice drž. žel., Jesenic.

Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:

6-46 zjutraj. Osebn. vlak iz Kamnika.

10-59 predpoldne. Osebn. vlak iz Kamnika.

0-11 zvečer. Osebn. vlak iz Kamnika.

0-50 ponoči. Osebn. vlak iz Kamnika. (Samo ob nedeljah in praznikih meseca oktobra.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednjeevropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Cene brez konkurence!

Cene brez konkurence!

Fr. Iglič

Ljubljana

Mestni trg št. 11

priporoča največjo zalogo

nagrobni vencev

in 3452-12

trakov z napisi.

Zunanja naročila se izvršujejo hitro in točno.

Radi prezidave sem primoran za 10 do 15% ceneje prodajati!

Janko Hošmerl
asistent juž. železnice

Dragica Hošmerl roj. Legat

poročena. 3989

Zalog. 28. listopada 1907. Spodnja Siška.

Blagajne, varne
proti požaru in vlamu, „Fox“
pisalni stroji, ameriško po-
hištvo za pisarnice ceneje nego
kjerkoli. — **Bečko skladišče**
blagajna, delničarsko društvo,
Zagreb, Illica 22. 3424-23

Ura z verižico

za samo K 2.—.

Zaradi nakupa velike množine ur razpošilja šle-
zijska razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno
36-urno precizijsko uro ankerico z lepo veri-
žico za samo K 2.— kakor tudi šlečno ga-
rančijo. — Po povzetju razpošilja

Prusko-šlezijaska razpošiljevalnica
F. WINDISCH v Krakovu U/38
NB. Za neugajajoče denar nazaj. 3983

Globin
je

najboljše in
najfinejše
čistilo za čevlje

Ohranjanje mehke in
trpežne. 799 II 198

Inženir hid. & arhitekt
Honrad Lachnik
stavbni podjetnik

Reti Lachnik rojena Wimmer

poročena.

Na Dunaju, 26. novembra 1907.

Podpisani se usojam javiti veleocenjenemu občinstvu v Ljubljani in
na deželi, da sem si nabavil

nov voz za prevažanje pohištva.

ter se priporočam za **selitve** ter vse druge vožnje po najnižji ceni.
Dalje se priporočam za prodajo

premoga in drva.

Z velepospovstvom

Martin Lampert
Ljubljana, Kolodvorske ulice št. 31.

2450-19

L. Schiffer

Ljubljana, Dovožna cesta 4
priporoča

prima trboveljski kosovni in orehovni

premog

kakor tudi

lepa suha bukova in mehka

drva

v polenih ali nasekana v vsaki množini.

3874-4

POKORNEGA

PELINKOVEC

Najboljši želodčni liker
sveta.

Od zdravniških avtoritet
priporočen kot ugoden, tečen
in želodec jačajoč

čisti biljni destilat.

Eksportira se na vse kraje sveta.
Odlikovan s 60 zlatimi, sre-
brnimi in častnimi kolajnami.

Dobiva se povsod.

Zastopnik za Kranjsko:
FRAN REMIC, Ljubljana.

!! Opomba !!

Izvrsten glas našega eli-
zira „Pelinkovec“ dal je
povoda, da naša konkurenca
prodaja pod istim ali sličnim
imenom slabše — **često**
zdravju škodljive — pi-
jače. Radi tega pazite na
našo z **zakonom zavarovano**
vinjeto in zahtevajte
izrečno 3829-20

Pellinkovac Pokorny.
Vse ostalo naj se kot
ponaredba zavrne.
Edini proizvajalec:
Kralj. povl. dion. tvornica likera
preje **FRANJO POKORNY,**
Zagreb.
Ustanovljeno 1862.

Primerne darila za

Miklavža

po globoko znižani ceni
priporoča

novourejena konfekcijska trgovina
za gospode, dame, dečke in deklice

A. Lukič
Pred škofijo 19, Ljubljana.

3572 15

Ljubiteljem lepe slovenske knjige pri-
poročamo drugo pomnoženo in
ilustrovano izdajo o o o o

Poezij Dragotina Ketteja

o o o o o o ki je pravkar izšla v založništvu o o o o o o

L. SCHWENTNERJA v Ljubljani.

Cena broš. K 4.—, po pošti K 4-20, eleg. v izvirne platnice vezane K 5-50;
po pošti K 5-80 za rekomandacijo 25 vin. več. o o o o o o o o o o

Ta knjiga je opremljena tako sijajno, kakor pri slovenskih
publikacijah nismo navajeni ter ima vrednost tudi za
tistega, kdor ima prvo izdajo Kettejevih poezij, in to
tembolj, ker obsega mnogo pesmi, ki jih doslej ni bilo
moči zbrati. Uredil je zbirko A. Aškerc, ilustriral pa
čisto v smislu poezij M. Gaspari, o o o o o o o o o o

58 70 Zelo pripravno za darila!

Kdor bi
rad kupil
najfinejše
plišaste
in različne
kožuhovinaste
jopice
in 3960-2
večerne plašče
japonskega kroja s kimono ro-
o o o kavi, naj kupi o o o o

sedaj
za
polovično ceno
„Angleškem skladišču
oblek“, O. Bernatovič
v Ljubljani
Mestni trg šte. 5.

Za obrtne zadruge.

Obrtne zadruge, ki morajo
svoja pravila premeniti in jih
spraviti v soglasje z novim
obratnim redom, dobivajo od
ministrstva prirejena

vzorna
pravila za obrtne zadruge
(izvod 50 v., s pošto 15 v. več.)
in
vzorna
pravila za pomočniške zbornice
(izvod 20 v., s pošto 15 v. več.)

v „Narodni knjigarni“
v Ljubljani.

Na najvišji ukaz Njegovega c. kr. apost. Veličanstva

XXXVIII. c. kr. državna loterija

za civilne dobrodelne namene totranske državne polovice.

Ta denarna loterija, edina v Avstriji zak.
dovoljena, obsega

18.389 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 512.980 K.

Glavni do-
bitek znaša **200.000 kron** v gotovini.

Srečkanje bo nepreklicno 19. decembra 1907.
Ena srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri oddelku za državne loterije na Dunaju III,
Vordere Zollamtstrasse 7, v loterijah, trafikah, pri davčnih,
poštnih, brzojavnih in železniških uradnih, v menjalnicah itd.
Igralni načrti za odjemalce srečk za stonj. — Srečke se do-
stavljajo poštne prosto. 3731-6

C. kr. loterijsko-dohodninsko ravnateljstvo.
Oddelek za državne loterije.

Preselitev trgovine Ernest Sark.

Zaradi prevelike režije v moji dosednji prodajalnici na Dvorskem trgu št. 3 sem se odločil, da ta lokal s 17. novembrom t. l. opustim.
V mojem dolgoletnem poslovanju mi je sl. občinstvo izkazovalo toliko zaupanje, da sem se sedaj odločil, da bom vodil trgovino še naprej in sicer od 18. novembra t. l.

na Mestnem trgu št. 11 (nasproti Kollmannovi trgovini).

Vodil bom trgovino tudi v bodoče v enakem obsegu in zaradi izdatno znižanih režijskih stroškov po enakih brezkonkurenčnih cenah in bom cenj. občinstvu
postrezal s solidno, popolnoma novo zalogo najboljšega blaga.
Opiraje se na dosedanje zaupanje se usojam sl. občinstvo opozoriti na svojo preselitev in svoje dolgoletne odjemalce prositi še nadaljnje naklonjenosti.
Priporočam se sl. občinstvu tudi v novi trgovini z odličnim spoštovanjem

ERNEST SARK, sedaj na Mestnem trgu šte. 11.

3892-5